

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 59/2003 af 15. januar 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 9
- Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2003 af 15. januar 2003 om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Portugal fra tredjelande 11
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 61/2003 af 15. januar 2003 om ændring af bilag I og II til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler ⁽¹⁾** 12
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 62/2003 af 14. januar 2003 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer** 15
- Kommissionens forordning (EF) nr. 63/2003 af 15. januar 2003 om fastsættelse af importtold for korn 19
- Kommissionens forordning (EF) nr. 64/2003 af 15. januar 2003 om ændring af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 22
- Kommissionens forordning (EF) nr. 65/2003 af 15. januar 2003 om ændring af eksportrestitutionerne for malt 24

Europa-Parlamentet og Rådet

2003/32/EF:

- * **Europa-Parlamentets og Rådets beslutning af 21. november 2002 om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i overensstemmelse med punkt 3 i den interinstitutionelle aftale af 7. november 2002 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om finansieringen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som supplerer den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren** 26

Rådet

2003/33/EF:

- * **Rådets beslutning af 19. december 2002 om opstilling af kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i henhold til artikel 16 og bilag II i direktiv 1999/31/EF** 27

Kommissionen

2003/34/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 10. januar 2003 om ikke at imødekomme en anmodning om en undtagelse fra Rådets afgørelse 2001/822/EF, hvad angår oprindelsesreglerne for sukker fra De Nederlandske Antiller (meddelt under nummer K(2002) 5501)** 50

2003/35/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 10. januar 2003 om principiel anerkendelse af, at dossiererne for detaljeret gennemgang med henblik på eventuel optagelse af benalaxyl-M, bentiavalicarb, 1-methylcyclopropen, prothioconazol og fluoxastrobilin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler er fuldstændige ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 5575)** 52

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 58/2003**af 19. december 2002****om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er indført et stigende antal programmer på forskellige områder til fordel for forskellige kategorier af modtagere inden for rammerne af de foranstaltninger, der er omhandlet i traktatens artikel 3. Kommissionen skal normalt varetage gennemførelsen af disse programmer, som i det følgende benævnes »EF-programmer«.
- (2) Gennemførelsen af de pågældende EF-programmer finansieres i hvert fald delvis over bevillinger, der er opført på Den Europæiske Unions almindelige budget.
- (3) Kommissionen er i henhold til traktatens artikel 274 ansvarlig for gennemførelsen af budgettet.
- (4) For at Kommissionen fuldt ud kan varetage sit ansvar over for borgerne, må den prioritere sine institutionelle opgaver. Den bør derfor kunne uddelegere visse opgaver i forbindelse med forvaltningen af EF-programmer til tredjeparter. Eksternaliseringen af visse forvaltningsopgaver kan i øvrigt være et middel til hurtigere og mere effektivt at nå disse EF-programmers målsætninger.
- (5) Eksternaliseringen af forvaltningsopgaverne bør imidlertid ske under overholdelse af de begrænsninger, der er en følge af det institutionelle system, som er indført ved traktaten. Dette indebærer, at eksternaliseringen ikke kan omfatte opgaver, som ifølge traktaten påhviler institutionerne, og som indebærer, at der skal udøves et skøn, når politiske beslutninger skal føres ud i livet.
- (6) Eksternalisering bør i øvrigt kun benyttes på betingelse af, at der foretages en costbenefitanalyse, som omfatter flere faktorer, såsom identificering af, hvilke opgaver der

gør eksternalisering berettiget, en vurdering af fordele og omkostninger, herunder udgifter til kontrol og samordning, indvirkningen på menneskelige ressourcer, effektiviteten og fleksibiliteten ved gennemførelsen af de eksternaliserede opgaver, forenklingen af procedurerne, afstanden mellem de eksternaliserede aktiviteter og de endelige modtagere, Fællesskabets synlighed som programpromotor og behovet for at opretholde et passende niveau af knowhow inden for Kommissionen.

- (7) En form for eksternalisering består i at oprette fællesskabsretlige organer med status som juridiske personer, i det følgende benævnt »forvaltningsorganer«.
- (8) For at sikre en ensartet behandling af forvaltningsorganerne på institutionelt plan bør der indføres vedtægter, herunder visse regler for struktur, opgaver, funktioner, budgetordning, personale, kontrol og ansvarsfordeling.
- (9) Kommissionen kan som den institution, der er ansvarlig for gennemførelsen af de forskellige EF-programmer, bedst vurdere, hvorvidt og i hvilket omfang et forvaltningsorgan bør overdrages forvaltningsopgaver i forbindelse med et eller flere specifikke EF-programmer. Overdragelsen af opgaver til et forvaltningsorgan fritager dog ikke Kommissionen for det ansvar, den har ifølge traktaten, særlig artikel 274. Den må derfor kunne fastsætte præcise rammer for forvaltningsorganets virksomhed og sikre en effektiv kontrol med organets arbejdsgange, især ledelsesfunktionerne.
- (10) Dette indebærer, at Kommissionen bør have bemyndigelse i henhold til denne forordning til at oprette og i givet fald opløse et forvaltningsorgan. Da beslutningen om at oprette et forvaltningsorgan er en generel foranstaltning som defineret i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾, bør en sådan beslutning træffes i overensstemmelse med nævnte afgørelse.

⁽¹⁾ EFT C 120 E af 24.4.2001, s. 89, og C 103 E af 30.4.2002, s. 253.

⁽²⁾ Udtalelse af 5.7.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 345 af 6.12.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (11) Kommissionen skal ligeledes kunne udnævne medlemmerne af forvaltningsorganets styrelseskomité samt dets direktør, således at Kommissionen ikke mister kontrollen over de opgaver, der hører under dens egne beføjelser, når den uddelegerer dem til forvaltningsorganet.
- (12) Endelig bør forvaltningsorganet i sin virksomhed fuldt ud respektere den planlægning, som Kommissionen fastlægger for EF-programmerne, i forbindelse med den forvaltning, som dette organ deltager i. Forvaltningsorganets årlige arbejdsprogram bør forelægges Kommissionen til godkendelse og være i overensstemmelse med budgetbeslutningerne.
- (13) For at sikre en effektiv eksternalisering, der fuldt ud udnytter forvaltningsorganets ekspertise, bør Kommissionen kunne overlade organet nogle eller alle gennemførelsesopgaver vedrørende et eller flere EF-programmer, bortset fra opgaver, der indebærer, at der skal udøves et skøn, når politiske beslutninger skal føres ud i livet. De opgaver, der således kan uddelegeres, omfatter forvaltningen af nogle eller alle faser af et specifikt projekts forløb, vedtagelsen af de nødvendige budgetgennemførelsesakter, indsamlingen og behandlingen af data, der skal fremsendes til Kommissionen, og udarbejdelsen af anbefalinger til Kommissionen.
- (14) Forvaltningsorganets budget skal kun finansiere organets driftsudgifter, og derfor bør dets midler hovedsagelig stamme fra et tilskud, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget, fastsættes af budgetmyndigheden og fradrages den finansielle tildeling til de EF-programmer, som organet deltager i forvaltningen af.
- (15) For at sikre overholdelsen af traktatens artikel 274 skal EF-programmernes aktionsbevillinger til den forvaltning, som organet tager del i, fortsat opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget, og bevillingsanvendelsen skal ske ved direkte kontering på dette budget. De finansielle transaktioner vedrørende disse bevillinger bør gennemføres efter bestemmelserne i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽¹⁾.
- (16) Forvaltningsorganet kan pålægges opgaver i forbindelse med forvaltningen af programmer, der finansieres med andre midler end sådanne, som hidrører fra Den Europæiske Unions almindelige budget. Dette må dog ikke, end ikke indirekte, medføre yderligere administrationsudgifter, som ville skulle dækkes gennem andre bevillinger fra nævnte almindelige budget. I sådanne tilfælde gælder bestemmelserne i denne forordning under hensyntagen til de særlige forhold, der måtte fremgå af de pågældende EF-programmers retsgrundlag.
- (17) Målsætningen om, at forvaltningsorganets forvaltning skal være gennemskuelig og pålidelig, kræver, at der foretages en ekstern og intern kontrol af dets aktiviteter. Med henblik herpå er det vigtigt, at organet gøres ansvarligt for sine handlinger, og at Kommissionen fører tilsyn med organet, uden herved at foregribe muligheden for kontrol fra Domstolens side.
- (18) Offentligheden bør have aktindsigt i forvaltningsorganets dokumenter efter principper og begrænsninger svarende til dem, der omhandles i traktatens artikel 255.
- (19) Forvaltningsorganet bør løbende samarbejde intensivt med de tjenestegrene i Kommissionen, der har ansvaret for den EF-programforvaltning, organet deltager i. For at dette samarbejde kan foregå så gnidningsløst som muligt, bør forvaltningsorganet placeres der, hvor Kommissionen og dens tjenestegrene er etableret i henhold til protokollen om fastlæggelse af hjemstedet for De Europæiske Fællesskabers institutioner og for visse af fællesskabernes organer og tjenester samt Europol knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (20) Traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse af denne forordning end artikel 308 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne forordning er at fastlægge vedtægterne for de forvaltningsorganer, hvortil Kommissionen i forbindelse med forvaltningen af EF-programmer på eget ansvar kan overdrage visse opgaver, hvis varetagelse den fører kontrol med.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »forvaltningsorgan«: en retlig enhed oprettet i henhold til nærværende forordning
- b) »EF-program«: enhver foranstaltning eller række af foranstaltninger eller andre initiativer, der ifølge deres retsgrundlag eller budgetgodkendelse skal iværksættes af Kommissionen til fordel for en eller flere kategorier af bestemte modtagere, og som medfører udgiftsforpligtelser.

Artikel 3

Oprettelse og opløsning

1. Kommissionen kan efter en forudgående costbenefitanalyse beslutte at oprette et forvaltningsorgan med henblik på uddelegering af visse opgaver i forbindelse med forvaltningen af et eller flere EF-programmer. Den fastsætter hvor længe forvaltningsorganet skal fungere.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Costbenefitanalysen skal tage hensyn til flere faktorer, såsom identificering af, hvilke opgaver der gør eksternalisering berettiget, en vurdering af fordele og omkostninger, herunder udgifter til kontrol og samordning, indvirkningen på menneskelige ressourcer, eventuelle besparelser på Den Europæiske Unions almindelige budget, effektivitet og fleksibilitet ved gennemførelsen af de eksternaliserede opgaver, forenkling af procedurerne, afstanden mellem de eksternaliserede aktiviteter og de endelige modtagere, Fællesskabets synlighed som programpromotor og behovet for at opretholde et passende niveau af knowhow inden for Kommissionen.

2. Ved udgangen af den funktionsperiode, der fastsættes ved oprettelsen af forvaltningsorganet, kan Kommissionen forlænge denne med en periode, der ikke må være længere end den oprindeligt fastsatte. Der kan foretages en ny forlængelse. Hvis Kommissionen ikke længere finder det nødvendigt at benytte et forvaltningsorgan, den selv har oprettet, eller hvis den konstaterer, at dets eksistens ikke mere er i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, træffer den beslutning om at opløse det. I så tilfælde udpeger den to likvidatorer til at varetage organets likvidation. Kommissionen fastsætter betingelserne for organets likvidation. Nettoresultatet af likvidationen konteres på Den Europæiske Unions almindelige budget. Der træffes beslutning om forlængelse og ny forlængelse eller opløsning på grundlag af den i stk. 1 omhandlede costbenefitanalyse.

3. Kommissionen vedtager de beslutninger, der omhandles i stk. 1 og 2, efter proceduren i artikel 24, stk. 2. Beslutningerne ændres efter samme procedure. Kommissionen forelægger det i artikel 24, stk. 1, nævnte udvalg alle de oplysninger, der er nødvendige i denne forbindelse, især de i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede costbenefitanalyser og de i artikel 25 omhandlede evalueringsrapporter.

4. Kommissionen oplyser ved vedtagelsen af et EF-program budgetmyndigheden om, hvorvidt den agter at anvende et forvaltningsorgan ved det pågældende programs iværksættelse.

5. Alle forvaltningsorganer, der oprettes efter stk. 1, skal opfylde bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 4

Retlig status

1. Forvaltningsorganet er et EF-organ, der skal yde offentlige tjenester.

2. Forvaltningsorganet har status som juridisk person. Det har i alle medlemsstater den mest vidtgående rets- og handlevne, som de nationale lovgivninger kan give sådanne organer. Organet kan bl.a. erhverve eller overdrage løsøre og fast ejendom og optræde som part i retssager. Det repræsenteres ved sin direktør.

Artikel 5

Placering

1. Forvaltningsorganet placeres på et af de steder, hvor Kommissionen og dens tjenestegrene er etableret i henhold til protokollen om fastlæggelse af hjemstedet for De Europæiske Fællesskabers institutioner og for visse af Fællesskabernes organer og tjenester samt Europaol.

2. Forvaltningsorganet tilrettelægger sit arbejde i overensstemmelse med, hvad der er nødvendigt af hensyn til de EF-programmer, det skal forvalte, og opfylder kriterierne om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Artikel 6

Opgaver

1. Kommissionen kan for at nå målsætningen i artikel 3, stk. 1, overdrage forvaltningsorganet enhver opgave vedrørende gennemførelsen af et EF-program, bortset fra opgaver, der indebærer, at der skal udøves et skøn, når politiske beslutninger skal føres ud i livet.

2. De opgaver, der kan overdrages til forvaltningsorganet, kan bl.a. omfatte:

a) styring af alle faser eller dele af faserne i specifikke projekter som led i EF-programmets gennemførelse og udøvelse af den dertil nødvendige kontrol baseret på relevante beslutninger, der er truffet i henhold til de af Kommissionen uddelegerede beføjelser

b) vedtagelse af budgetgennemførelsesakter for indtægter og udgifter og gennemførelse, på grundlag af Kommissionens uddelegering, af alle de operationer, der er nødvendige for EF-programmets gennemførelse, bl.a. de operationer, der er knyttet til tildelingen af kontrakter og af tilskud

c) indsamling, analyse og fremsendelse til Kommissionen af alle de oplysninger, der er nødvendige for at målrette gennemførelsen af EF-programmet.

3. Kommissionen fastlægger i en retsakt om uddelegeringen de betingelser, kriterier, parametre og regler, som forvaltningsorganet skal overholde ved udførelsen af de i stk. 2 omhandlede opgaver, samt reglerne for den kontrol, som gennemføres af de tjenestegrene i Kommissionen, der har ansvaret for de EF-programmer, hvis forvaltning forvaltningsorganet deltager i.

Artikel 7

Struktur

1. Forvaltningsorganet administreres af en styrelseskomité og en direktør.

2. Direktøren har myndigheden over forvaltningsorganets personale.

Artikel 8

Styrelseskomité

1. Styrelseskomitéen består af fem medlemmer, som udpeges af Kommissionen.

2. Styrelseskomitéens funktionstid er i princippet to år, idet der tages hensyn til den periode, der er fastsat for gennemførelsen af det EF-program, som organet skal forvalte. Dens mandat kan fornyes. Ved mandatets udløb eller ved fratrædelse beholder medlemmerne deres hverv, indtil deres mandat bliver fornyet, eller de bliver udskiftet.

3. Styrelseskomitéen udpeger en formand og en næstformand blandt sine medlemmer.

4. Styrelseskomitéen mødes mindst fire gange om året efter indkaldelse fra formanden. Komitéen kan ligeledes indkaldes efter anmodning fra et simpelt flertal af medlemmerne eller på direktørens anmodning.

5. Ethvert medlem af styrelseskomitéen, som er forhindret i at deltage i et møde, kan lade sig repræsentere af et andet medlem med et særligt mandat for det pågældende møde. Et medlem kan kun repræsentere ét andet medlem. Hvis formanden er forhindret i at deltage i mødet, overtager næstformanden formandshvervet.

6. Styrelseskomitéens beslutninger vedtages med simpelt flertal af de afgivne stemmer. Ved stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

Artikel 9

Styrelseskomitéens opgaver

1. Styrelseskomitéen fastsætter selv sin forretningsorden.
2. På grundlag af et udkast, som direktøren forelægger med Kommissionens godkendelse, vedtager styrelseskomitéen senest i begyndelsen af hvert år det årlige arbejdsprogram for forvaltningsorganet, omfattende detaljerede målsætninger og indikatorer for dets ydelse. Dette program skal overholde den programlægning, som Kommissionen har fastlagt i akterne om udarbejdelsen af de gennemførelsesprogrammer, som forvaltningsorganet deltager i administrationen af. Det årlige arbejdsprogram kan ændres undervejs efter samme procedure for at tage hensyn til bl.a. Kommissionens beslutninger vedrørende de pågældende EF-programmer. Foranstaltningerne i det årlige arbejdsprogram ledsages af et overslag over de nødvendige udgifter.
3. Styrelseskomitéen vedtager forvaltningsorganets driftsbudget efter proceduren i artikel 13.
4. Styrelseskomitéen træffer efter at have indhentet Kommissionens samtykke beslutning om accept af donationer, testamentsgaver og tilskud fra andre kilder end Fællesskabet.
5. Styrelseskomitéen træffer beslutning om organiseringen af forvaltningsorganets tjenestegrene.
6. Styrelseskomitéen fastsætter særlige bestemmelser for gennemførelsen af aktindsigten i forvaltningsorganets dokumenter, jf. artikel 23, stk. 1.

7. Styrelseskomitéen vedtager senest den 31. marts hvert år en årsrapport, der ledsages af oplysninger om de finansielle forhold og forvaltningen, og forelægger den for Kommissionen. Rapporten udarbejdes efter bestemmelserne i artikel 60, stk. 7, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002. Den redegør både for anvendelsen af aktionsbevillingerne for det EF-program, som organet skal forvalte, og for gennemførelsen af driftsbudgettet.

Kommissionen sender senest den 15. juni hvert år budgetmyndigheden en sammenfatning af forvaltningsorganernes årsrapporter for det foregående år, som ledsager den rapport, der er omhandlet i artikel 60, stk. 7, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

8. Styrelseskomitéen vedtager og anvender foranstaltninger til bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder.

9. Styrelseskomitéen påtager sig de andre opgaver, den tildeles ved denne forordning.

Artikel 10

Direktøren

1. Forvaltningsorganets direktør udnævnes af Kommissionen, som til dette formål udpeger en tjenestemand som defineret i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, fastsat ved forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 (¹), i det følgende benævnt »vedtægten«.

2. Direktøren udnævnes i princippet for fire år, idet der tages hensyn til den periode, der er fastsat for gennemførelsen af det EF-program, som organet skal forvalte. Dette mandat kan fornyes. Efter udtalelse fra styrelseskomitéen kan Kommissionen afslutte direktørens funktionstid, inden hans mandat udløber.

Artikel 11

Direktørens opgaver

1. Direktøren repræsenterer forvaltningsorganet. Han varetager administrationen.
2. Direktøren forbereder styrelseskomitéens arbejde, bl.a. udarbejder han udkastet til forvaltningsorganets årlige arbejdsprogram. Han deltager uden stemmeret i styrelseskomitéens arbejde.
3. Direktøren står for gennemførelsen af forvaltningsorganets årlige arbejdsprogram. Han er blandt andet ansvarlig for udførelsen af de opgaver, der omhandles i artikel 6, og i den forbindelse træffer han de relevante afgørelser. Han er forvaltningsorganets delegerede anvisningsberettigede for gennemførelsen af aktionsbevillingerne til de EF-programmer, hvis administration forvaltningsorganet deltager i, og hvis budget Kommissionen har givet organet fuldmagt til at gennemføre.

(¹) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 490/2002 (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 1).

4. Direktøren udarbejder indtægts- og udgiftsoverslag og gennemfører som anvisningsberettiget forvaltningsorganets driftsbudget i overensstemmelse med den i artikel 15 omhandlede finansforordning.

5. Direktøren har ansvaret for udarbejdelsen og offentliggørelsen af de rapporter, som forvaltningsorganet skal forelægge for Kommissionen. Det drejer sig bl.a. om årsrapporten om forvaltningsorganets aktiviteter, jf. artikel 9, stk. 7, og om alle andre almindelige eller særlige rapporter, som Kommissionen anmoder forvaltningsorganet om.

6. Direktøren har med hensyn til forvaltningsorganets personale de beføjelser til at indgå ansættelseskontrakter, der følger af vilkårene for de øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber. Han varetager endvidere alle andre personaleforvaltningsanliggender i forvaltningsorganet.

7. Direktøren etablerer i overensstemmelse med finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget systemer til forvaltning og intern kontrol, som er egnede til at udføre de opgaver, forvaltningsorganet er pålagt, således at det sikres, at de aktiviteter organet udfører, er lovlige, korrekte og effektive.

Artikel 12

Driftsbudget

1. Alle forvaltningsorganets indtægter og udgifter skal anslås for hvert regnskabsår, der er sammenfaldende med kalenderåret, og optages i organets driftsbudget. Disse overslag, som omfatter forvaltningsorganets stillingsfortegnelse, fremsendes til orientering til budgetmyndigheden sammen med dokumenter vedrørende det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget. Stillingsfortegnelsen, der kun omfatter midlertidige stillinger og angiver antallet af personer, som forvaltningsorganet beskæftiger, fordelt på lønklasser og kategorier, i det pågældende regnskabsår, godkendes af budgetmyndigheden og offentliggøres i sektion III — Kommissionen — i Den Europæiske Unions almindelige budget.

2. Forvaltningsorganets driftsbudget balancerer med hensyn til indtægter og udgifter.

3. Forvaltningsorganets indtægter omfatter, uden i øvrigt at foregribe andre indtægter, et tilskud opført på Den Europæiske Unions almindelige budget, som fastsættes af budgetmyndigheden og fradrages bevillingerne til de fællesskabsprogrammer, hvis forvaltning organet deltager i.

Artikel 13

Opstilling af driftsbudget

1. Direktøren opstiller hvert år et forslag til forvaltningsorganets driftsbudget med angivelse af driftsudgifterne for det efterfølgende regnskabsår. Han forelægger dette forslag for styrelseskomitéen.

2. Styrelseskomitéen vedtager senest den 1. marts hvert år forslaget til næste års driftsbudget, herunder stillingsfortegnelsen, som forelægges Kommissionen.

3. På basis af dette budgetforslag foreslår Kommissionen under hensyn til sin planlægning for de EF-programmer, hvis forvaltning forvaltningsorganet deltager i, at der som led i budgetproceduren afsættes et årligt tilskud til forvaltningsorganets driftsbudget.

4. På basis af det årlige tilskud, som budgetmyndigheden fastlægger, vedtager styrelseskomitéen i begyndelsen af hvert regnskabsår, samtidig med arbejdsprogrammet, forvaltningsorganets driftsbudget, der justeres med de forskellige bidrag til forvaltningsorganet og midlerne fra andre kilder.

5. Forvaltningsorganets driftsbudget kan først vedtages endeligt efter den endelige vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget.

6. Når Kommissionen overvejer at oprette et forvaltningsorgan, underretter den inden for rammerne af budgetproceduren og under overholdelse af gennemsigtighedsprincippet budgetmyndigheden om:

- a) de ressourcer, der er nødvendige for forvaltningsorganets drift, både i form af bevillinger og stillinger
- b) det antal tjenestemænd, som Kommissionen overvejer at udstationere til forvaltningsorganet
- c) de administrative ressourcer, der frigøres ved overførslen af opgaver fra Kommissionens tjenestegrene til forvaltningsorganet, samt hvordan disse frigjorte administrative ressourcer agtes fordelt.

7. I henhold til de bestemmelser i finansforordningen, der er omhandlet i artikel 15, skal enhver ændring af driftsbudgettet, herunder stillingsfortegnelsen, ske gennem et ændringsbudget, som er vedtaget i overensstemmelse med den procedure, der er omhandlet i nærværende artikel.

Artikel 14

Driftsbudgettets gennemførelse og godkendelse

1. Direktøren gennemfører forvaltningsorganets driftsbudget.

2. Forvaltningsorganernes regnskaber konsolideres med Kommissionens regnskaber efter proceduren i artikel 127 og 128 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget og efter følgende bestemmelser:

- a) Direktøren forelægger hvert år foreløbige detaljerede regnskaber over alle indtægter og udgifter i det foregående regnskabsår for styrelseskomitéen til godkendelse, og denne fremsender dem senest den 1. marts til Kommissionens regnskabsfører og til Revisionsretten.

b) De endelige regnskaber fremsendes senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår til Kommissionens regnskabsfører og til Revisionsretten.

3. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet senest den 29. april i år $n + 2$ efter behandlingen af Revisionsrettens beretning forvaltningsorganet decharge for driftsbudgetets gennemførelse.

Denne decharge meddeles samtidig med decharge vedrørende gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 15

Finansforordningen vedrørende driftsbudgettet

Hvert forvaltningsorgan anvender ved gennemførelsen af sit driftsbudget bestemmelserne i en standardfinansforordning, der er vedtaget af Kommissionen. Denne standardfinansforordning må kun afvige fra finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, hvis de specifikke krav til forvaltningsorganernes drift kræver det.

Artikel 16

Finansforordningen vedrørende aktionsbevillingerne

1. Når Kommissionen i henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 2, litra b), har uddelegeret opgaver til forvaltningsorganet i forbindelse med budgetgennemførelsen af aktionsbevillingerne til EF-programmerne, forbliver disse bevillinger opført på Den Europæiske Unions almindelige budget, og deres gennemførelse sker ved direkte kontering i dette budget under Kommissionens ansvar.

2. Direktøren er forvaltningsorganets delegerede anvisningsberettigede for så vidt angår gennemførelsen af disse aktionsbevillinger og skal i den forbindelse overholde finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Decharge for anvendelsen af aktionsbevillingerne meddeles inden for rammerne af meddelelsen af decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget i overensstemmelse med artikel 276 i traktaten, som den er en integrerende del af.

Artikel 17

Programmer finansieret gennem andre kilder end Den Europæiske Unions almindelige budget

Bestemmelserne i artikel 13 og 16 foregriber ikke de specifikke bestemmelser, der er fastsat i medfør af retsgrundlagene for de programmer, der finansieres gennem andre kilder end De Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 18

Personale

1. Forvaltningsorganets personale består dels af EF-ansatte, som er udstationeret af institutionerne og tilknyttet forvaltningsorganet som midlertidigt ansatte, der varetager ledende stillinger, og midlertidigt ansatte, der ansættes af forvaltningsor-

ganet direkte, og dels af andre ansatte, der rekrutteres af forvaltningsorganet gennem kontrakter, der kan fornys. Arten af den privatretlige eller offentligretlige kontrakt, dens varighed og omfanget af de ansattes forpligtelser over for forvaltningsorganet, samt kriterierne for krævede kvalifikationer, fastlægges på grundlag af de specifikke opgaver, der skal udføres, og er underlagt vedtægten og den gældende nationale lovgivning.

2. Med forbehold af regelmæssige aktiviteter og uanset tjenestemandens udstationeringsmåde:

a) besætter oprindelsesinstitutionen ikke under udstationeringen de stillinger, der er blevet ledige på grund af denne udstationering

b) tager den i forbindelse med den faste nedskæring hensyn til omkostningerne til tjenestemænd, der er udstationeret ved forvaltningsorganer.

Det samlede antal stillinger, der er berørt af stk. 1 og stk. 2, første afsnit, må dog ikke overstige det antal stillinger, der er nødvendigt for at sikre udførelsen af de opgaver, som Kommissionen har overdraget til forvaltningsorganet.

3. Styrelseskomitéen fastsætter om nødvendigt og efter aftale med Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne for forvaltningen af forvaltningsorganets personale.

Artikel 19

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter af 8. april 1965 gælder for såvel forvaltningsorganet som dets personale for så vidt, dette er omfattet af vedtægten.

Artikel 20

Kontrol

1. Gennemførelsen af de fællesskabsprogrammer, der overdrages til forvaltningsorganerne, er undergivet Kommissionens kontrol. Kontrollen udøves efter de nærmere regler, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3.

2. Funktionen som intern revisor i forvaltningsorganerne udøves af den interne revisor i Kommissionen.

3. Kommissionen og forvaltningsorganet er ansvarlige for gennemførelsen af den interne revisors anbefalinger ifølge deres respektive beføjelser.

4. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom⁽¹⁾, har de samme beføjelser over for forvaltningsorganet og dets personale som over for Kommissionens tjenestegrene. Så snart forvaltningsorganet er oprettet, tiltræder det den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for

⁽¹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20.

Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾. Styrelseskomitéen formaliserer denne tiltrædelse og vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at lette gennemførelsen af OLAF's interne undersøgelser.

5. Revisionsretten reviderer forvaltningsorganets regnskaber i overensstemmelse med traktatens artikel 248.

6. Enhver akt fra forvaltningsorganet, herunder enhver beslutning og kontrakt, som dette organ indgår, skal udtrykkeligt indeholde en bestemmelse om, at Kommissionens interne revisor, OLAF og Revisionsretten gennem bilagskontrol og kontrol på stedet kan kontrollere alle kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget fællesskabsmidler, dvs. også de endelige modtagere.

Artikel 21

Ansvar

1. Forvaltningsorganets ansvar i kontraktforhold reguleres af den lov, der gælder for den pågældende kontrakt.

2. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, skal forvaltningsorganet ifølge den almindelige lovgivning i medlemsstaterne erstatte skader, som forårsages af organet selv eller dets ansatte under udførelsen af deres hverv. Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende sådanne skadeserstatninger.

3. De ansattes personlige ansvar over for forvaltningsorganet er styret af bestemmelserne i den ordning, som gælder for dem.

Artikel 22

Legalitetskontrol

1. Enhver af et forvaltningsorgans akter, som indeholder en klage over tredjemand, kan forelægges Kommissionen af enhver person, der er direkte og individuelt berørt, eller af en medlemsstat med henblik på en kontrol af dens lovlighed.

Den administrative klage forelægges Kommissionen inden for en måned fra den dato, på hvilken den pågældende eller den berørte medlemsstat har fået kendskab til den akt, der anfægtes.

Efter at have hørt den pågældendes eller den berørte medlemsstats og forvaltningsorganets argumenter, træffer Kommissionen afgørelse om klagen inden for to måneder fra indgivelsen. Med forbehold af Kommissionens pligt til at svare skriftligt og begrunde sin afgørelse betyder et manglende svar fra Kommissionen inden for denne frist implicit, at klagen er afvist.

2. Kommissionen kan på eget initiativ tage enhver af et forvaltningsorgans akter op til behandling. Den træffer afgørelse inden for en frist på to måneder at regne fra datoen for optagelsen og efter at have hørt forvaltningsorganets argumenter.

3. Når Kommissionen behandler en sag i henhold til stk. 1 eller 2, kan den suspendere gennemførelsen af den pågældende akt eller foreskrive foreløbige forholdsregler. Kommissionen kan i sin endelige afgørelse opretholde forvaltningsorganets akt eller beslutte, at dette helt eller delvis skal ændre den.

4. Forvaltningsorganet skal inden for en rimelig frist træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme Kommissionens afgørelse.

5. Hvis Kommissionen udtrykkeligt eller implicit træffer afgørelse om at afvise den administrative klage, kan dette indbringes som annullationssøgsmål for Domstolen i henhold til artikel 230 i traktaten.

Artikel 23

Aktindsigt og fortrolighed

1. Når forvaltningsorganet forelægges en anmodning om adgang til et dokument, der beror hos det, er det undergivet bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽²⁾.

De særlige bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af disse bestemmelser, vedtages af styrelseskomitéen senest seks måneder efter forvaltningsorganets oprettelse.

2. Styrelseskomitéens medlemmer, direktøren og medlemmerne af personalet — også når deres respektive hverv er ophørt — samt alle personer, der deltager i forvaltningsorganets aktiviteter, må ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt.

Artikel 24

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, i det følgende benævnt »Forvaltningsorganudvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 25

Evaluering

1. Kommissionen sørger for, at der udarbejdes en ekstern evalueringsrapport om hvert enkelt forvaltningsorgans tre første driftsår, og denne sendes til forvaltningsorganets styrelseskomité, Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten. Rapporten skal omfatte en costbenefitanalyse i henhold til artikel 3, stk. 1.

2. Denne evaluering gentages derefter hvert tredje år på samme betingelser.

3. I lyste af evalueringsrapporterne træffer forvaltningsorganet og Kommissionen enhver relevant foranstaltning til at løse de eventuelt konstaterede problemer.

⁽¹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

⁽²⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

4. Hvis Kommissionen som følge af en sådan evaluering konstaterer, at forvaltningsorganets eksistens ikke mere er berettiget under hensyn til en forsvarlig økonomisk forvaltning, træffer den afgørelse om at opløse organet.

Artikel 26

Overgangsforanstaltninger

Hvis der er oprettet forvaltningsorganer

a) udarbejdes den i artikel 9, stk. 7, nævnte årsrapport for første gang for regnskabsåret 2003

b) finder den i artikel 14, stk. 2, litra b), nævnte frist for fremsendelse af de endelige regnskaber anvendelse for første gang for regnskabsåret 2005

c) fastsættes fristen for fremsendelse af de endelige regnskaber for regnskabsårene før 2005 til den 15. september.

Artikel 27

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tiendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2002.

På Rådets vegne

L. ESPERSEN

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 59/2003**af 15. januar 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. januar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 15. januar 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	92,5
	204	47,2
	212	104,8
	999	81,5
0707 00 05	052	131,8
	220	166,2
	628	139,2
	999	145,7
0709 10 00	220	84,8
	999	84,8
0709 90 70	052	129,4
	204	144,5
	999	136,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	45,6
	204	51,3
	212	57,6
	220	55,4
	999	52,5
0805 20 10	204	83,3
	999	83,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	63,2
	204	64,6
	220	54,6
	464	142,2
	624	76,8
	999	80,3
0805 50 10	052	48,2
	220	80,7
	600	71,5
	999	66,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	42,4
	400	98,5
	404	104,7
	720	120,1
	999	91,4
	0808 20 50	400
528		82,9
720		48,6
999		82,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 60/2003

af 15. januar 2003

om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Portugal fra tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som led i de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden, har Fællesskabet forpligtet sig til at indføre en vis mængde majs til Portugal.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95 af 26. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser for toldkontingenter for indførsel af henholdsvis majs og sorghum til Spanien og majs til Portugal⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000⁽⁴⁾, fastlægger de bestemmelser, der gælder for administrationen af disse særlige ordninger. Denne forordning indeholder de særlige supplerende bestemmelser, der er nødvendige for licitationens iværksættelse, herunder bestemmelser vedrørende stillelse og frigivelse af den sikkerhed, som de erhvervsdrivende skal stille for at garantere overholdelsen af deres forpligtelser, navnlig forpligtelsen til at forarbejde eller anvende det importerede produkt på det portugisiske marked.
- (3) På grund af det eksisterende behov på markedet i Portugal, bør der åbnes en licitation over nedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af denne særlige ordning for indførsel.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der afholdes en licitation over nedsættelsen af importtolden i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 for majs, der importeres til Portugal.
2. Licitationen er åben indtil den 13. marts 2003. Så længe den varer, afholdes der en ugentlig licitation, for hvilken mængderne og datoerne for indgivelse af bud fastsættes i licitationsbekendtgørelsen.
3. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1839/95 finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 2

De importlicenser, der udstedes i forbindelse med disse licitationer, er gyldige i 50 dage gældende fra datoen for deres udstedelse, jf. artikel 10, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1839/95.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 177 af 28.7.1995, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 61/2003
af 15. januar 2003**

om ændring af bilag I og II til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 af 26. juni 1990 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærmedicinske præparater i animalske levnedsmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1937/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 6, 7 og 8, og

ud fra følgende betragtninger.

- (1) I overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2377/90 skal der gradvis fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af alle farmakologisk virksomme stoffer, som inden for Fællesskabet anvendes i veterinærlægemidler til behandling af dyr bestemt til levnedsmiddelproduktion.
- (2) Maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer bør kun fastsættes, efter at Udvalget for Veterinærlægemidler har gennemgået alle relevante oplysninger vedrørende sikkerheden af rester af det pågældende stof for forbrugere af animalske levnedsmidler samt sådanne resters indflydelse på industriel forarbejdning af levnedsmidler.
- (3) Ved fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler er det nødvendigt at specificere de dyrearter, hvori sådanne rester vil kunne være til stede, de koncentrationer, der må være til stede i hvert af de relevante væv fra det behandlede dyr (målvæv), og arten af den rest, som er relevant for overvågningen af rester (restmarkør).
- (4) For at lette den rutinemæssige overvågning af lægemiddelrester, som fastsat i den relevante fællesskabslovgivning, bør der i almindelighed fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i lever eller nyrer. Imidlertid er lever og nyrer hyppigt fjernet fra dyrekroppe i international handel, og der bør derfor også altid fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i muskelvæv eller fedtvæv.

- (5) For veterinærlægemidler til behandling af æglæggende fugle, malkedyr eller honningbier skal der også fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i æg, mælk eller honning.
- (6) Cefalonium og Permethrin bør medtages i bilag I til forordning (EØF) nr. 2377/90.
- (7) Trichlormethiazid bør indsættes i bilag II til forordning (EØF) nr. 2377/90.
- (8) Der bør fastsættes en tilstrækkelig lang tidsfrist inden ikrafttrædelsen af denne forordning for at give medlemsstaterne mulighed for at foretage de tilpasninger, som måtte være nødvendige i de tilladelser til at markedsføre de pågældende veterinærlægemidler, der er givet i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF ⁽³⁾ for at tage hensyn til bestemmelserne i denne forordning.
- (9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Veterinærmedicinske Præparater —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EØF) nr. 2377/90 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den får virkning fra den tresindstyvende dag efter offentliggørelsen.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 1.
⁽²⁾ EFT L 297 af 31.10.2002, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

A. Følgende stoffer indsættes i bilag I til forordning (EØF) nr. 2377/90:

1. Antimikrobielle lægemidler
 - 1.2. Antibiotika
 - 1.2.2. Cephalosporiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv
»Cefalonium	Cefalonium	Kvæg	20 µg/kg	Mælk«

2. Antiparasitære lægemidler
 - 2.2. Midler mod ektoparasitter
 - 2.2.3. Pyretrin og pyretroider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv
»Permethrin	Permethrin (summen af isomere)	Kvæg	50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk (*)

(*) Øvrige bestemmelser i Kommissionens direktiv 98/82/EF skal overholdes (EFT L 290 af 29.10.1998, s. 25).«

B. Følgende stoffer indsættes i bilag II til forordning (EØF) nr. 2377/90:

2. Organiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart
»Trichlormethiazid	Alle arter pattedyr bestemt til konsum«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 62/2003**af 14. januar 2003****om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 173, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 173-177 i forordning (EØF) nr. 2454/93 skal Kommissionen fastsætte periodiske enhedsværdier for de varer, der er anført i grupperingen i forordningens bilag 26.

- (2) Anvendelsen af de regler og kriterier, som er fastsat i ovennævnte artikler, på de oplysninger, der er blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 173, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fører til fastsættelse af enhedsværdier for de pågældende varer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De enhedsværdier, der er nævnt i artikel 173, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fastsættes som angivet i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 68 af 12.3.2002, s. 11.

BILAG

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Nye kartofler 0701 90 50	43,61	323,96	398,51	28,49
1.30	Spiseløg (bortset fra sætteløg) 0703 10 19	6,92	51,39	63,22	4,52
1.40	Hvidløg 0703 20 00	133,79	993,95	1 222,67	87,42
1.50	Porrer ex 0703 90 00	95,91	712,52	876,47	62,67
1.60	Blomkål 0704 10 00	—	—	—	—
1.80	Hvidkål og rødkål 0704 90 10	110,92	824,02	1 013,64	72,48
1.90	Broccoli (<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef var. <i>italica</i> Plenck) ex 0704 90 90	61,43	456,36	561,38	40,14
1.100	Kinakål ex 0704 90 90	50,84	377,69	464,60	33,22
1.110	Hovedsalat 0705 11 00	—	—	—	—
1.130	Gulerødder ex 0706 10 00	29,39	218,34	268,58	19,20
1.140	Radiser ex 0706 90 90	89,92	668,01	821,72	58,75
1.160	Ærter (<i>Pisum sativum</i>) 0708 10 00	406,90	3 022,84	3 718,43	265,87
1.170	Bønner:				
1.170.1	Bønner (<i>Vigna</i> -arter, <i>Phaseolus</i> -arter) ex 0708 20 00	116,57	865,98	1 065,25	76,17
1.170.2	Bønner (<i>Phaseolus</i> ssp. <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus</i> Savi) ex 0708 20 00	54,23	402,87	495,58	35,43
1.180	Valskbønner ex 0708 90 00	—	—	—	—
1.190	Artiskokker 0709 10 00	—	—	—	—
1.200	Asparges:				
1.200.1	— Grønne ex 0709 20 00	299,32	2 223,66	2 735,36	195,58
1.200.2	— Andre tilfælde ex 0709 20 00	327,41	2 432,35	2 992,06	213,93
1.210	Auberginer 0709 30 00	114,49	850,55	1 046,27	74,81

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
1.220	Bladselleri (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>Dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	110,51	820,96	1 009,87	72,21
1.230	Kantareller 0709 59 10	809,36	6 012,74	7 396,34	528,84
1.240	Sød peber 0709 60 10	93,60	695,36	855,37	61,16
1.270	Søde kartofler, hele, friske (bestemt til menneskeføde) 0714 20 10	80,32	596,69	733,99	52,48
2.10	Spiselige kastanjer (<i>Castanea</i> -arter), friske ex 0802 40 00	—	—	—	—
2.30	Ananas, friske ex 0804 30 00	106,84	793,70	976,33	69,81
2.40	Avocadoer, friske ex 0804 40 00	185,11	1 375,18	1 691,63	120,95
2.50	Guvabær og mango, friske ex 0804 50 00	82,90	615,87	757,59	54,17
2.60	Appelsiner, friske:				
2.60.1	— Blod- og halvblodappelsiner 0805 10 10	—	—	—	—
2.60.2	— Navels, Naveliner, Navelater, Salustianer, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner 0805 10 30	—	—	—	—
2.60.3	— Andre varer 0805 10 50	—	—	—	—
2.70	Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), friske; klementiner, wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter, friske:				
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 10	—	—	—	—
2.70.2	— Monreales og satsumas ex 0805 20 30	—	—	—	—
2.70.3	— Mandariner og wilkings ex 0805 20 50	—	—	—	—
2.70.4	— Tangeriner og andre varer ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	—	—	—	—
2.85	Limefrugter (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>), friske 0805 50 90	120,54	895,48	1 101,54	78,76
2.90	Grapefrugter, friske:				
2.90.1	— Hvide ex 0805 40 00	54,32	403,55	496,41	35,49
2.90.2	— Lyserøde ex 0805 40 00	59,77	444,02	546,19	39,05

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
2.100	Druer til spisebrug 0806 10 10	183,20	1 360,98	1 674,15	119,70
2.110	Vandmeloner 0807 11 00	27,81	206,60	254,14	18,17
2.120	Meloner (bortset fra vandmeloner):				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (herunder Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (herunder Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	47,81	355,18	436,91	31,24
2.120.2	— Andre varer ex 0807 19 00	94,25	700,16	861,27	61,58
2.140	Pærer				
2.140.1	Pærer — Nashi (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Pærer — Ya (<i>Pyrus bretschneideri</i>) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	Andre varer ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Abrikoser 0809 10 00	88,93	660,66	812,69	58,11
2.160	Kirsebær 0809 20 95 0809 20 05	465,53	3 458,43	4 254,25	304,18
2.170	Ferskener 0809 30 90	150,58	1 118,67	1 376,09	98,39
2.180	Nektariner ex 0809 30 10	173,45	1 288,53	1 585,03	113,33
2.190	Blommer 0809 40 05	127,78	949,29	1 167,73	83,49
2.200	Jordbær 0810 10 00	396,00	2 941,88	3 618,84	258,75
2.205	Hindbær 0810 20 10	361,18	2 683,21	3 300,64	236,00
2.210	Frugter af <i>Vaccinium myrtillus</i> (blåbær) 0810 40 30	1 967,64	14 617,60	17 981,28	1 285,66
2.220	Kiwifrugter (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.) 0810 50 00	172,39	1 280,69	1 575,39	112,64
2.230	Granataëbler ex 0810 90 95	167,25	1 242,50	1 528,41	109,28
2.240	Kakifrugter (dadelblommer) (herunder Sharon-frugter) ex 0810 90 95	111,55	828,73	1 019,43	72,89
2.250	Litchiblonner ex 0810 90 30	220,81	1 640,40	2 017,87	144,28

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 63/2003**af 15. januar 2003****om fastsættelse af importtold for korn**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1900/2002⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsene i den fælles toldtarif for de produkter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2. I nævnte forordning er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, forhøjet med 55 % og med fradrag af cif-importprisen for den pågældende sending. Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1766/92 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet.

- (3) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering for den i bilag II til forordning (EF) nr. 1249/96 omhandlede referencebørs i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de repræsentative markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden, for så vidt angår de flydende valutaer.
- (6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1249/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for korn som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. januar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 25.10.2002, s. 15.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel ⁽¹⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00
	af middelgod kvalitet	0,00
	af ringe kvalitet	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽²⁾	0,00
1002 00 00	Rug	32,62
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	42,72
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽³⁾	42,72
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	32,62

⁽¹⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst.

⁽²⁾ Importøren opnår en fast nedsættelse på 14 EUR/ton.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 31.12.2002 til 14.1.2003)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	ringe kvalitet (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	132,50	89,07	218,25 (***)	208,25 (***)	188,25 (***)	113,99 (***)
Præmie for Golfen (EUR/t)	36,27	14,82	—	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Negativ præmie på 30 EUR/t (artikel 3, i forordning (EF) nr. 2378/2002).

(***) Fob Golf.

2. Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 14,75 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 23,15 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 64/2003
af 15. januar 2003
om ændring af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 37/2003⁽³⁾.
- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 37/2003 på de oplysninger, som Kommissionen for øjeblikket har kendskab til, fører til at

ændre de for tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EØF) nr. 1766/92 fastsatte eksportrestitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EF) nr. 37/2003, som ændret, nævnte produkter ændres i overensstemmelse med bilaget til denne forordning for de angivne produkter.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 5 af 10.1.2003, s. 7.

BILAG

til Kommissionens forordning af 15. januar 2003 om ændring af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C09	EUR/t	10,25
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9150	C09	EUR/t	9,50
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C09	EUR/t	8,75
1001 90 99 9000	C05	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C09	EUR/t	8,25
1002 00 00 9000	C06	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	C07	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C10	EUR/t	24,75
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C10	EUR/t	19,50
1004 00 00 9400	C06	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1005 90 00 9000	C08	EUR/t	0	1103 11 10 9400	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C09	EUR/t	11,00				

⁽¹⁾ Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat således:

C05 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Bulgarien, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Rumænien, Slovakiet og Slovenien.

C06 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Bulgarien, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Tjekkiet, Slovakiet og Slovenien.

C07 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Bulgarien, Estland, Ungarn, Letland, Tjekkiet, Slovakiet og Slovenien.

C08 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Bulgarien, Estland, Ungarn, Tjekkiet, Rumænien, Slovakiet og Slovenien.

C09 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, og Rumænien.

C10 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Bulgarien, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen og Slovenien.

C11 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Estland, Ungarn, Letland, Litauen og Rumænien.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 65/2003
af 15. januar 2003
om ændring af eksportrestitutionerne for malt

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eksportrestitutionerne for malt er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1136/2002 ⁽³⁾.
- (2) Anvendelsen af de regler, kriterier og gennemførelsesbestemmelser, der er anført i forordning (EF) nr. 1136/2002 på de oplysninger, som Kommissionen for

øjeblikket råder over, fører til, at de for tiden gældende eksportrestitutioner må ændres som anført i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for den i artikel 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte malt ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning for de angivne produkter.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. januar 2003.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 169 af 28.6.2002, s. 39.

BILAG

til Kommissionens forordning af 15. januar 2003 om ændring af eksportrestitutionerne for malt

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1107 10 19 9000	C12	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	C13	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	C12	EUR/t	0,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat således:

C12 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Bulgarien, Estland, Ungarn, Litauen, Tjekkiet, Rumænien og Slovenien.

C13 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Bulgarien, Estland, Ungarn, Litauen, Tjekkiet, Rumænien, Slovakiet og Slovenien

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING

af 21. november 2002

om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i overensstemmelse med punkt 3 i den interinstitutionelle aftale af 7. november 2002 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om finansieringen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som supplerer den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren

(2003/32/EF)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 7. november 2002 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om finansieringen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, der supplerer den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 om budgetdisciplin og forbedring af budgetprocedurerne ⁽¹⁾, særlig punkt 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽²⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af de katastrofale oversvømmelser i august og september 2002 i en række medlemsstater og kandidatlande, der på nuværende tidspunkt forhandler om tiltrædelse af Den Europæiske Union, har Den Europæiske Union besluttet at oprette Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som skal anvendes i forbindelse med katastrofer.
- (2) Den interinstitutionelle aftale af 7. november 2002 gør det muligt at anvende fonden inden for et årligt loft på 1 mia. EUR.
- (3) Forordning (EF) nr. 2012/2002 indeholder en særlig bestemmelse, ifølge hvilken fonden kan anvendes med tilbagevirkende kraft i forbindelse med katastrofer, der er indtruffet fra og med august i år.

- (4) De berørte lande har sendt Kommissionen deres skøn over de skader, som oversvømmelserne i august og september 2002 forvoldte —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2002 anvendes Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til at tilvejebringe et beløb på 728 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger.

Artikel 2

Denne beslutning offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. november 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

P. S. MØLLER

Formand

⁽¹⁾ EFT C 283 af 20.11.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 19. december 2002

om opstilling af kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i henhold til artikel 16 og bilag II i direktiv 1999/31/EF

(2003/33/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald⁽¹⁾, særlig artikel 16 og bilag II, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 16 i direktiv 1999/31/EF skal Kommissionen vedtage specifikke kriterier og/eller testmetoder og dertil knyttede grænseværdier for hver kategori af deponeringsanlæg.
- (2) Der bør fastsættes en procedure, hvorefter det afgøres, om affald kan anbringes på deponeringsanlæg.
- (3) Der bør fastsættes grænseværdier og andre kriterier for affald, der kan modtages af deponeringsanlæg i de forskellige kategorier.
- (4) Der bør fastsættes prøvningsmetoder, som skal benyttes, når det afgøres, om affald kan anbringes på deponeringsanlæg.
- (5) Ud fra et teknisk synspunkt vil det være hensigtsmæssigt at fritage affald fra minedrift, som deponeres på stedet, fra de kriterier og procedurer, der er fastsat i bilaget til denne beslutning.
- (6) Medlemsstaterne bør have en kort, men rimelig overgangsperiode, så de kan udvikle det system, denne beslutnings anvendelse kræver, og de kan have brug for endnu en kort overgangsperiode for at sikre anvendelse af grænseværdierne.

- (7) Foranstaltningerne i denne beslutning er ikke i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, som blev nedsat ved artikel 18 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald⁽²⁾. Foranstaltningerne bør derfor vedtages af Rådet i overensstemmelse med artikel 18, stk. 4, i nævnte direktiv —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Denne beslutning opstiller kriterierne og procedurerne for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i overensstemmelse med principperne i direktiv 1999/31/EF, særlig bilag II hertil.

Artikel 2

Medlemsstaterne afgør ved hjælp af procedurerne i afsnit 1 i bilaget til denne beslutning, om affald kan anbringes på deponeringsanlæg.

Artikel 3

Medlemsstaterne sikrer, at affald kun modtages på et deponeringsanlæg, hvis det opfylder modtagelseskriterierne for deponeringsanlæg i den pågældende kategori, i overensstemmelse med afsnit 2 i bilaget til denne beslutning.

Artikel 4

Det afgøres ved hjælp af prøveudtagnings- og prøvningsmetoderne i afsnit 3 i bilaget til denne beslutning, om affald kan anbringes på deponeringsanlæg.

⁽¹⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

Artikel 5

Med forbehold af Fællesskabets gældende lovgivning anvendes kriterierne og procedurerne i bilaget til denne beslutning ikke på affald fra prospektering, udvinding, behandling og oplagring af mineralressourcer fra minedrift, når det opbevares på stedet. Findes der ingen særlig fællesskabslovgivning, anvender medlemsstaterne nationale kriterier og procedurer.

Artikel 6

De ændringer, der er nødvendige med henblik på senere ajourføring af beslutningen for at tilpasse den til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages af Kommissionen, der bistås af det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 18 i direktiv 75/442/EØF — f.eks. tilpasning af parametrene i listerne over grænseværdier og/eller udarbejdelse af modtagelseskriterier og grænseværdier for yderligere underkategorier af deponeringsanlæg for ikke-farligt affald.

Artikel 7

1. Denne beslutning har virkning fra den 16. juli 2004.
2. Medlemsstaterne benytter kriterierne i afsnit 2 i bilaget til denne beslutning fra den 16. juli 2005.

Artikel 8

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2002.

På Rådets vegne
M. FISCHER BOEL
Formand

BILAG

KRITERIER OG PROCEDURER FOR MODTAGELSE AF AFFALD PÅ DEPONERINGSANLÆG

INDLEDNING

Dette bilag indeholder den ensartede procedure for klassificering og modtagelse af affald i overensstemmelse med bilag II i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald.

Der er i overensstemmelse med traktatens artikel 176 intet til hinder for, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre beskyttelsesforanstaltninger, som er strengere end dem, der er fastsat i dette bilag, forudsat disse foranstaltninger er forenelige med traktaten. Foranstaltningerne skal anmeldes til Kommissionen. Dette kan især have betydning i forbindelse med grænseværdierne for kadmium og kviksølv i afsnit 2. Medlemsstaterne kan også indføre grænseværdier for bestanddele, der ikke er omfattet af afsnit 2.

Bilagets afsnit 1 indeholder den procedure, hvorefter det skal afgøres, om affaldet kan anbringes på deponeringsanlæg. Denne procedure omfatter grundlæggende karakteristik, overensstemmelsestestning og kontrol på stedet som defineret i afsnit 3 i bilag II til direktiv 1999/31/EF.

Bilagets afsnit 2 indeholder modtagelseskriterierne for de enkelte deponeringsanlægskategorier. Affald kan kun modtages på et deponeringsanlæg, hvis det opfylder modtagelseskriterierne i dette bilags afsnit 2 for anlæg i den pågældende kategori.

Afsnit 3 opstiller de metoder, der skal benyttes ved prøveudtagning og prøvning af affald.

Bilag A fastsætter den sikkerhedsvurdering, der skal foretages ved underjordisk opbevaring.

Bilag B er oplysende og indeholder en oversigt over direktivets deponeringsmuligheder og eksempler på en mulig underinddeling af deponeringsanlæg for ufarligt affald.

1. PROCEDURE FOR MODTAGELSE AF AFFALD PÅ DEPONERINGSANLÆG

1.1. Grundlæggende karakteristik

Den grundlæggende karakteristik er det første led i modtagelsesproceduren og indebærer en fuldstændig karakterisering af affaldet med alle de oplysninger, der er nødvendige for en sikker langtidsideponering af det. Der kræves en grundlæggende karakteristik af hver enkelt affaldstype.

1.1.1. Den grundlæggende karakteristik tjener følgende formål

- a) fremskaffelse af grundlæggende oplysninger om affaldet (type, oprindelse, sammensætning, konsistens, perkolatavgivelse og — alt efter behov og hvis de er til rådighed — andre karakteristiske egenskaber)
- b) oplysninger, som er afgørende for viden om affaldets opførsel ved deponering og om behandlingsmuligheder som fastsat i artikel 6, litra a), i direktiv 1999/31/EF
- c) vurdering af affaldet i forhold til grænseværdier
- d) påvisning af afgørende variabler (kritiske parametre) til brug ved overensstemmelsestestning og af muligheder for forenkling af overensstemmelsestestningen (så betydelig færre bestanddele skal måles, dog først når de relevante oplysninger er tilvejebragt). Karakteriseringen kan angive forholdet mellem den grundlæggende karakteristik og resultatet af forenklede prøvningsprocedurer samt den hyppighed, hvormed overensstemmelsestestning skal finde sted.

Hvis den grundlæggende karakteristik viser, at affaldet opfylder kriterierne for deponeringsanlæg i en bestemt kategori i overensstemmelse med dette bilags afsnit 2, kan affaldet modtages af deponeringsanlæg i denne kategori. Er det ikke tilfældet, kan affaldet ikke modtages af deponeringsanlæg i denne kategori.

Affaldsproducenten eller i dennes fravær den person, som er ansvarlig for affaldets forvaltning, skal sikre, at oplysningerne i karakteristikken er korrekte.

Operatøren bogfører de forlangte oplysninger i et tidsrum, som fastsættes af den enkelte medlemsstat.

1.1.2. Der stilles følgende grundlæggende krav til indholdet i en grundlæggende affaldskarakteristik

- a) affaldets kilde og oprindelse
- b) oplysninger om den proces, der har frembragt affaldet (beskrivelse og karakteristik af råmaterialer og -produkter)
- c) beskrivelse af den affaldsbehandling, der benyttes i overensstemmelse med artikel 6, litra a), i direktiv 1999/31/EF eller en begrundelse for, hvorfor en sådan behandling ikke anses for nødvendig
- d) oplysninger om affaldets sammensætning og udvaskningsegenskaber, når dette er relevant
- e) affaldets fremtrædelsesform (lugt, farve, fysisk form)
- f) kode i den europæiske affaldsliste (Kommissionens beslutning 2001/118/EF)⁽¹⁾
- g) for farligt affald, som modtages i små mængder: de pågældende farlige egenskaber i overensstemmelse med bilag III i Rådets direktiv 91/689/EF af 12. december 1991 om farligt affald⁽²⁾
- h) oplysninger, som viser, at affaldet ikke er omfattet af udelukkelsesbestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i direktiv 1999/31/EF
- i) den kategori af deponeringsanlæg, som kan modtage affaldet
- j) efter behov yderligere forsigtighedsforanstaltninger, som skal træffes på deponeringsanlægget
- k) kontrollering af, om affaldet kan genbruges eller udnyttes til genvinding.

1.1.3. Prøvning

Affaldet skal som regel prøves, for at de her nævnte oplysninger kan opnås. Foruden udvaskningsegenskaberne skal affaldets sammensætning være kendt eller konstateres ved prøvning. De prøver, der benyttes til den grundlæggende karakteristik, skal altid omfatte dem, der foretages i forbindelse med overensstemmelsestestning.

Karakteristikens indhold, omfanget af de nødvendige laboratorieprøver og forholdet mellem den grundlæggende karakteristik og overensstemmelsestestningen afhænger af affaldstypen. Der kan skelnes mellem

- a) affald, der opstår regelmæssigt og skyldes den samme proces
- b) affald, der ikke opstår regelmæssigt.

Karakteristikken i a) og b) giver oplysninger, der kan sammenlignes direkte med modtagelseskriterierne for deponeringsanlæg i den pågældende kategori og desuden suppleres med beskrivende oplysninger (f.eks. følgerne af deponering af dagrenovation).

- a) Affald, der opstår regelmæssigt og skyldes den samme proces

Det drejer sig om særskilte, ensartede affaldstyper, der regelmæssigt fremkommer ved den samme proces, hvor

- anlægget og den affaldsskabende proces er velkendte, og processens udgangsmaterialer og processen selv er veldefinerede
- anlæggets driftsleder giver deponeringsanlæggets operatør alle nødvendige oplysninger og underretter ham om ændringer af processen (navnlig ændringer af udgangsmaterialerne).

Processen udføres ofte på et enkelt anlæg. Affaldet kan dog også stamme fra forskellige anlæg, hvis det kan bestemmes som en særskilt affaldsstrøm med fælles karakteristika inden for velkendte grænser (f.eks. bundaske fra forbrænding af dagrenovation).

For dette affalds vedkommende skal den grundlæggende karakteristik opfylde de grundlæggende krav i punkt 1.1.2 og nærmere betegnet angive:

- de enkelte affaldstypers sammensætning
- de karakteristiske egenskabers styrke og foranderlighed
- eventuelt affaldets perkolatafgivelse bestemt ved en portionsvis udvaskningsprøve og/eller en perkolationsprøve og/eller en pH-afhængighedsprøve
- afgørende variabler, som skal prøves regelmæssigt.

⁽¹⁾ EFT L 47 af 16.2.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Senest ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).

Hvis affaldet fremkommer ved samme proces på forskellige anlæg, skal det oplyses, hvad vurderingen omfatter. Der skal derfor foretages tilstrækkeligt mange målinger til at vise de karakteristiske egenskabers styrke og foranderlighed. Affaldet kan så betragtes som karakteriseret og skal efterfølgende kun underkastes overensstemmelsestestning, medmindre der sker afgørende ændringer i de affaldsskabende processer.

Drejer det sig om affald fra den samme proces på det samme anlæg, skal måleresultaterne vise, at affaldets egenskaber kun varierer lidt i forhold til de relevante grænseværdier. Affaldet kan så betragtes som karakteriseret og skal efterfølgende kun underkastes overensstemmelsestestning, medmindre der sker afgørende ændringer af de affaldsskabende processer.

Affald fra anlæg, der samler eller blander affald, affald fra omlastestationer eller blandede affaldsstrømme fra renovationsselskaber kan have stærkt varierende egenskaber. Det må der tages hensyn til i den grundlæggende karakteristik. Dette affald kan være omfattet af kategori b).

b) Affald, der ikke opstår regelmæssigt

Dette affald opstår ikke regelmæssigt ved den samme proces på det samme anlæg og indgår heller ikke i en veldefineret affaldsstrøm. Hvert enkelt parti af dette affald skal karakteriseres. Den grundlæggende karakteristik skal opfylde de grundlæggende krav til en grundlæggende karakteristik. Da hvert enkelt parti skal karakteriseres, kræves der ingen overensstemmelsestestning.

1.1.4. Tilfælde, hvor der ikke kræves prøvning

Prøvning med henblik på opstilling af den grundlæggende karakteristik kan undlades i følgende tilfælde:

- a) Affaldet er opført på en liste over affald, der ifølge dette bilags afsnit 2 ikke kræver prøvning.
- b) Alle oplysninger, der kræves til den grundlæggende karakteristik, foreligger og er blevet bekræftet til de kompetente myndigheders fulde tilfredshed.
- c) Bestemte affaldstyper, som ikke kan underkastes prøver, eller for hvilke der ikke foreligger hensigtsmæssige prøvningsprocedurer og modtagelseskriterier. Dette skal godtgøres og dokumenteres, og det skal begrundes, hvorfor affaldet menes at kunne modtages på deponeringsanlæg i den pågældende kategori.

1.2. Overensstemmelsestestning

Når det ud fra den grundlæggende karakteristik i overensstemmelse med afsnit 1 er blevet afgjort, at en bestemt form for affald kan modtages på deponeringsanlæg i en bestemt kategori, skal dette affald efterfølgende underkastes en overensstemmelsestestning for at konstatere, om det er i overensstemmelse med den grundlæggende karakteristik og opfylder de relevante modtagelseskriterier i afsnit 2.

Overensstemmelsestestningens formål er regelmæssig kontrol med affaldsstrømme, der forekommer regelmæssigt.

De relevante parametre, som skal prøves, opstilles i den grundlæggende karakteristik. Parametrene skal være knyttet til de grundlæggende karakteriseringsoplysninger; kun de kritiske parametre (afgørende variabler), der er opstillet i den grundlæggende karakteristik, skal kontrolleres. Kontrollen skal vise, at affaldet overholder grænseværdierne for de kritiske parametre.

Overensstemmelsestestningen foretages ved hjælp af en af de prøver, der benyttes ved opstilling af den grundlæggende karakteristik. Prøven skal omfatte i hvert fald en portionsvis udvaskningsprøve. Hertil benyttes metoderne i afsnit 3.

Affald, som er fritaget for prøvningskravene i forbindelse med den grundlæggende karakteristik i punkt 1.1.4, litra a), og punkt 1.1.4, litra c), er også fritaget for overensstemmelsestestning. Dog skal det kontrolleres med henblik på overensstemmelse med andre grundlæggende karakteriseringsoplysninger end prøvning.

Overensstemmelsestestningen foretages mindst én gang om året, og operatøren skal under alle omstændigheder sikre, at der foretages overensstemmelsestestning i det omfang og med den hyppighed, som den grundlæggende karakteristik fastsætter.

Prøveresultaterne bogføres i et tidsrum, som fastsættes af den enkelte medlemsstat.

1.3. Kontrol på stedet

Hvert enkelt læs affald, der afleveres på et deponeringsanlæg, skal synes før og efter aflæsningen. Den forlangte dokumentation skal kontrolleres.

Hvis affaldet anbringes af affaldsproducenten på et deponeringsanlæg, han selv disponerer over, kan denne kontrol foretages på afsendelsesstedet.

Affaldet kan modtages på deponeringsanlægget, hvis det er det samme som det, der har været underkastet grundlæggende karakteristik og overensstemmelsestestning, og som beskrives i de ledsagende dokumenter. Er det ikke tilfældet, kan affaldet ikke modtages.

Medlemsstaterne fastsætter prøvningskravene i forbindelse med kontrol på stedet, herunder eventuelt hurtige prøvningsmetoder.

Der udtages regelmæssigt stikprøver i forbindelse med leveringen. Udtagne prøver opbevares efter affaldets modtagelse i et tidsrum, som fastsættes af den enkelte medlemsstat (mindst en måned, jf. artikel 11, litra b), i direktiv 1999/31/EF).

2. MODTAGELSESKRITERIER FOR AFFALD

I dette afsnit beskrives kriterierne for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i de enkelte kategorier, herunder også kriterierne for underjordisk opbevaring.

Under visse omstændigheder kan der accepteres grænseværdier for bestemte parametre, som er indtil tre gange højere end de parametre, der er opført i dette afsnit (bortset fra opløst organisk kulstof (DOC) i punkt 2.1.2.1, 2.2.2, 2.3.1 og 2.4.1, BTEX, PCB og mineralolie i punkt 2.1.2.2, samlet organisk kulstofmængde (TOC) og pH i punkt 2.3.2 og glødetab (LOI) og/eller TOC i punkt 2.4.2 og en begrænsning af den mulige forhøjelse af grænseværdien for TOC i punkt 2.1.2.2 til kun to gange grænseværdien), hvis

- de kompetente myndigheder i hvert enkelt tilfælde giver deponeringsanlægget tilladelse til at modtage bestemt affald på grundlag af anlæggets karakteristika og omgivelser
- en risikovurdering viser, at emissioner (herunder perkolat) fra deponeringsanlægget under hensyntagen til grænserne for de specifikke parametre i dette afsnit ikke udgør en yderligere fare for miljøet.

Medlemsstaterne indberetter til Kommissionen, hvor mange tilladelser der hvert år udstedes i henhold til denne bestemmelse. Indberetningerne sendes til Kommissionen hvert tredje år som led i indberetningen om gennemførelsen af direktiv 1999/31/EF i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser i artikel 15 i dette direktiv.

Medlemsstaterne fastsætter kriterierne for overholdelse af grænseværdierne i dette punkt.

2.1. Kriterier for deponeringsanlæg til inert affald

2.1.1. Liste over affald, som kan modtages på deponeringsanlæg til inert affald uden prøvning

Affald på følgende korte liste antages at opfylde kriterierne i definitionen på inert affald i artikel 2, litra e), i direktiv 1999/31/EF og kriterierne i punkt 2.1.2. Affaldet kan modtages på deponeringsanlæg til inert affald uden prøvning.

Affaldet skal udgøre en enkelt strøm (kun én kilde) af en enkelt affaldstype. De forskellige affaldstyper på listen kan modtages sammen, forudsat de stammer fra samme kilde.

Opstår der mistanke om forurening (ved eftersyn eller på grundlag af viden om affaldets oprindelse) skal der foretages prøvning, eller affaldet skal afvises. Hvis affaldet på listen er forurenet eller indeholder materialer eller stoffer som metaller, asbest, kemikalier osv. i et omfang, der øger risikoen ved affaldet i tilstrækkelig grad til at begrunde dets anbringelse på deponeringsanlæg i andre kategorier, kan det ikke modtages på et deponeringsanlæg til inert affald.

Hvis der er tvivl om, at affaldet er i overensstemmelse med definitionen på inert affald i artikel 2, litra e), i direktiv 1999/31/EF og opfylder kriterierne i punkt 2.1.2, eller om dets forureningsgrad, skal det underkastes prøvning. Til dette formål anvendes metoderne i afsnit 3.

EAK-kode	Beskrivelse	Begrænsninger
1011 03	Affaldsglasbaserede fibermaterialer	Kun uden organiske bindemidler
1501 07	Glasemballage	
1701 01	Beton	Kun fraseret B & N-affald (*)
1701 02	Mursten	Kun fraseret B & N-affald (*)
1701 03	Tegl og keramik	Kun fraseret B & N-affald (*)
1701 07	Blandinger af beton, mursten, tegl og keramik	Kun fraseret B & N-affald (*)
1702 02	Glas	
1705 04	Jord og sten	Dog ikke muld- og tørvejord, heller ikke jord og sten fra forurenede steder
1912 05	Glas	
2001 02	Glas	Kun særskilt indsamlet glas
2002 02	Jord og sten	Kun fra have- og parkaffald, dog ikke muld- og tørvejord

(*) Fraseret bygnings- og nedrivningsaffald (B & N-affald): Med ringe indhold af andre materialer (som metaller, plast, organiske stoffer, træ, gummi osv.). Affaldets oprindelse skal være kendt.

- ikke B & N-affald, der stammer fra bygninger, og som er forurenet med farlige uorganiske eller organiske stoffer, f.eks. på grund af produktionsprocesser, som blev benyttet under bygningens opførelse eller jordforurening, opbevaring og anvendelse af pesticider eller andre farlige stoffer osv., medmindre det godtgøres, at den nedrevne bygning ikke var særlig forurenet
- Ikke B & N-affald, der stammer fra bygninger, og som er behandlet, overtrukket eller malet med materialer, som indeholder farlige stoffer i betydeligt omfang.

Affald, der ikke forekommer på denne liste, skal underkastes prøvning i overensstemmelse med afsnit 1 for at afgøre, om det opfylder kriterierne i punkt 2.1.2 for affald, der kan modtages på deponeringsanlæg til inert affald.

2.1.2. Grænseværdier for affald, der kan modtages på deponeringsanlæg til inert affald

2.1.2.1. Grænseværdier for udvaskning

Følgende grænseværdier for udvaskning gælder for affald, der kan modtages på deponeringsanlæg til inert affald, beregnet ved et forhold mellem flydende og fast stof (F/F) på 2 l/kg og 10 l/kg ved total afgivelse og udtrykt direkte i mg/l ved C_0 (det første eluat fra en perkulationsprøve ved F/F = 0,1 l/kg). Medlemsstaterne afgør selv, hvilke af prøvemethoderne (jf. afsnit 3) og de tilsvarende grænseværdier i tabellen der skal anvendes.

Bestanddel	F/F = 2 l/kg	F/F = 10 l/kg	C_0 (perkulationsprøve)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
As	0,1	0,5	0,06
Ba	7	20	4
Cd	0,03	0,04	0,02
Cr i alt	0,2	0,5	0,1

Bestanddel	F/F = 2 l/kg	F/F = 10 l/kg	C ₀ (perkolationsprøve)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
Cu	0,9	2	0,6
Hg	0,003	0,01	0,002
Mo	0,3	0,5	0,2
Ni	0,2	0,4	0,12
Pb	0,2	0,5	0,15
Sb	0,02	0,06	0,1
Se	0,06	0,1	0,04
Zn	2	4	1,2
Klorid	550	800	460
Fluoride	4	10	2,5
Sulfat	560 (*)	1 000 (*)	1 500
Fenolindeks	0,5	1	0,3
DOC (**)	240	500	160
TDS (***)	2 500	4 000	—

(*) Hvis affaldet ikke opfylder disse værdier for sulfat, kan det stadig anses for at opfylde modtagelseskriterierne, hvis udvaskningen ikke overskrider nogen af følgende værdier: 1 500 mg/l som C₀ ved F/F = 0,1 l/kg og 6 000 mg/kg ved F/F = 10 l/kg. Det er nødvendigt at foretage perkolationsprøve for at bestemme grænseværdien ved F/F = 0,1 l/kg ved begyndelseslige vægtstilstand, hvorimod værdien ved F/F = 10 l/kg kan bestemmes enten ved portionsvis udvaskningsprøve eller ved en perkolationsprøve under forhold, der nærmer sig lokal ligevægtstilstand.

(**) Hvis affaldet ikke ved egen pH-værdier opfylder disse værdier for opløst organisk kulstof (DOC), kan det som alternativ prøves ved F/F = 10 l/kg og en pH-værdi mellem 7,5 og 8,0. Affaldet anses for at opfylde modtagelseskriterierne for DOC, hvis resultatet af denne prøve ikke er over 500 mg/kg. (Der findes en foreløbig metode, som bygger på prEN 14429).

(***) Værdierne for samlet opløst faststofmængde (TDS) kan benyttes som alternativ til værdierne for sulfat og klorid.

2.1.2.2. Grænseværdier for det samlede indhold af organiske parametre

Foruden grænseværdierne for udvaskning i punkt 2.1.2.1 skal inert affald overholde følgende grænseværdier:

Parameter	Værdi mg/kg
TOC (samlet organisk kulstofmængde)	30 000 (*)
BTEX (benzen, toluen, ethylbenzen og xylener)	6
PCB (polychloreret biphenyl, 7 kongener)	1
Mineralolie (C10 til C40)	500
PAHs (polycyklisk aromatisk kulbrinte)	Medlemsstaterne fastsætter grænseværdi

(*) Drejer det sig om jord, kan de kompetente myndigheder tillade en højere grænseværdi, forudsat at der opnås en DOC-værdi på 500 mg/kg ved F/F = 10 l/kg, enten ved jordens egen pH eller ved en pH-værdi på 7,5-8,0.

2.2. Kriterier for deponeringsanlæg til ufarligt affald

Medlemsstaterne kan opstille underkategorier for deponeringsanlæg til ufarligt affald.

Dette bilag fastsætter kun grænseværdier for ufarligt affald, der deponeres i samme depot som stabilt, ureaktivt farligt affald.

2.2.1. Affald, der kan modtages på deponeringsanlæg til ufarligt affald uden prøvning

Dagrenovation, som svarer til definitionen i artikel 2, litra b), i direktiv 1999/31/EF og er klassificeret som ufarligt affald i kapitel 20 i den europæiske affaldsliste, ufarlige dele fra husholdningsaffald, når de indsamles særskilt, og de samme ufarlige materialer fra andre kilder kan modtages på deponeringsanlæg til ufarligt affald uden prøvning.

Affaldet kan ikke modtages, hvis det ikke forinden har været behandlet i overensstemmelse med artikel 6, litra a), i direktiv 1999/31/EF, eller hvis det er forurenet i et omfang, som øger risikoen ved affaldet i tilstrækkelig grad til at begrunde dets deponering på andre anlæg.

Det kan ikke modtages i depoter, hvor der anbringes stabilt, ureaktivt, farligt affald i overensstemmelse med artikel 6, litra c), nr. iii), i direktiv 1999/31/EF.

2.2.2. Grænseværdier for ufarligt affald

Følgende grænseværdier gælder for granuløst, ufarligt affald, der anbringes i samme depot som stabilt, ureaktivt, farligt affald, beregnet ved $F/F = 2$ og 10 l/kg ved total afgivelse og udtrykt direkte i mg/l ved C_0 (i det første eluat fra en perkolationsprøve ved $F/F = 0,1$ l/kg). Granuløst affald omfatter alt affald, som ikke er i blokke. Medlemsstaterne afgør selv, hvilke af prøvemethoderne (jf. afsnit 3) og de tilsvarende grænseværdier i tabellen der skal anvendes.

Bestanddele	F/F = 2 l/kg	F/F = 10 l/kg	C_0 (perkolationsprøve)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr i alt	4	10	2,5
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Klorid	10 000	15 000	8 500

Bestanddele	F/F = 2 l/kg	F/F = 10 l/kg	C ₀ (perkolationsprøve)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
Fluor	60	150	40
Sulfat	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Hvis affaldet ikke ved egen pH-værdi opfylder disse DOC-værdier, kan det som alternativ efterprøves ved F/F = 10 l/kg og en pH-værdi på 7,5-8,0. Affaldet anses for at opfylde modtagelseskriterierne for DOC, hvis resultatet af denne prøve ikke er over 800 mg/kg. (Der findes en foreløbig metode, som bygger på prEN 14429.

(**) Værdierne for TDS kan benyttes som alternativ til værdierne for sulfat og klorid.

Medlemsstaterne opstiller kriterier for affald i blokke for at opnå samme miljøbeskyttelse, som de her fastsatte grænseværdier giver.

2.2.3. Gipsaffald

Ufarlige, gipsbaserede materialer må kun deponeres på deponeringsanlæg til ufarligt affald i depoter, hvor der ikke anbringes bionedbrydeligt affald. Grænseværdierne for TOC og DOC i punkt 2.3.2 og 2.3.1 gælder for affald, der deponeres sammen med gipsbaserede materialer.

2.3. Kriterier for modtagelse af farligt affald på deponeringsanlæg til ufarligt affald i overensstemmelse med artikel 6, litra c), nr. iii)

Stabilt og ureaktivt betyder, at affaldets udvaskningsegenskaber ikke på længere sigt ændrer sig i uheldig retning under opbevaringen eller ved forudseelige uheld:

- på grund af selve affaldet (f.eks. ved biologisk nedbrydning)
- under langtidspåvirkning fra omgivelserne (f.eks. vand, luft, temperatur, mekanisk påvirkning)
- under indflydelse fra andet affald (herunder affaldsprodukter som perkolat og gas).

2.3.1. Grænseværdier for udvaskning

Følgende grænseværdier for udvaskning gælder for granuløst, farligt affald, der modtages på deponeringsanlæg til ufarligt affald, beregnet ved F/F = 2 og 10 l/kg ved total afgivelse og udtrykt direkte i mg/l ved C₀ (det første eluat fra en perkolationsprøve ved F/F = 0,1/kg). Granuløst affald omfatter alt affald, som ikke i blokke. Medlemsstaterne afgør selv, hvilke af prøvemethoderne og de tilsvarende grænseværdier der skal anvendes.

Bestanddele	F/F = 2 l/kg	F/F = 10 l/kg	C ₀ (perkolationsprøve)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr total	4	10	2,5

Bestanddele	F/F = 2 l/kg	F/F = 10 l/kg	C ₀ (perkolationsprøve)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Klorid	10 000	15 000	8 500
Fluor	60	150	40
Sulfat	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Hvis affaldet ikke ved egen pH-værdi opfylder disse DOC-værdier, kan det som alternativ prøves ved F/F = 10 l/kg og en pH-værdi på 7,5-8,0. Affaldet anses for at opfylde modtagelseskriterierne for DOC, hvis resultatet af denne prøve ikke er over 800 mg/kg. (Der findes en foreløbig metode, som bygger på prEN 14429).

(**) TDS-værdierne kan benyttes som alternativ til værdierne for sulfat og klorid.

Medlemsstaterne opstiller kriterier for affald i blokke for at opnå samme miljøbeskyttelse, som de her fastsatte grænseværdier giver.

2.3.2. Andre kriterier

Foruden grænseværdierne for udvaskning i punkt 2.3.1 skal granuløst affald opfylde følgende kriterier:

Parameter	Værdi
TOC (samlet organisk kulstofmængde)	5 % (*)
pH	minimum 6,0
ANC (syreneutraliserende kapacitet)	skal vurderes

(*) Opnås denne værdi ikke, kan de kompetente myndigheder tillade en højere grænseværdi, forudsat at der opnås en DOC-værdi på 800 mg/kg ved F/F = 10 l/kg, enten ved materialets egen pH eller ved en pH-værdi på 7,5-8,0.

Medlemsstaterne skal opstille kriterier, der sikrer, at affaldet har tilstrækkelig fysisk stabilitet og bæreevne.

Medlemsstaterne opstiller kriterier, der sikrer, at farligt affald i blokke er stabilt og ureaktivt, inden det anbringes på deponeringsanlæg til ufarligt affald.

2.3.3. *Asbestaffald*

Asbestholdige byggematerialer og andet asbestaffald, som egner sig til det, kan deponeres på deponeringsanlæg til ufarligt affald i overensstemmelse med artikel 6, litra c), nr. iii), i direktiv 1999/31/EF uden prøvning.

Deponeringsanlæg, der modtager asbestholdige byggematerialer og andet asbestaffald, skal opfylde følgende krav:

- Affaldet må ikke indeholde andre farlige stoffer end bundet asbest, det vil også sige fibre, som er bundet af et bindemiddel eller indesluttet i plast.
- Deponeringsanlægget må kun modtage asbestholdige byggematerialer og andet asbestaffald, som egner sig til det. Dette affald kan også anbringes i et særskilt depot på et deponeringsanlæg til ufarligt affald, hvis depotet er tilstrækkeligt isoleret.
- For at undgå spredning af fibre skal deponeringsområdet hver dag før komprimering dækkes med et hensigtsmæssigt materiale, og hvis affaldet ikke komprimeres, skal det regelmæssigt overbruses.
- Der anbringes en slutfafdækning over deponeringsanlægget/depotet for at undgå spredning af fibre.
- Arbejde på deponeringsanlægget/depotet må ikke føre til frigivelse af fibre (f.eks. ved boring af huller).
- Efter afdækningen skal deponeringsanlægget/depotet opbevare en plan, som viser, hvor asbestaffaldet er anbragt.
- Der skal træffes passende foranstaltninger for at begrænse eventuel udnyttelse af arealet efter deponeringsanlæggets afdækning for at undgå, at mennesker kommer i kontakt med affaldet.

For deponeringsanlæg, som kun modtager asbestholdige bygningsmaterialer, kan kravene i punkt 3.2 og 3.3 i bilaget I til direktiv 1999/31/EF indskrænkes, hvis kravene i det foregående opfyldes.

2.4. **Kriterier for affald, der kan modtages på deponeringsanlæg til farligt affald**2.4.1. *Grænseværdier for udvaskning*

Følgende grænseværdier for udvaskning gælder for granuløst affald, der kan modtages på deponeringsanlæg til farligt affald, beregnet ved $F/F = 2$ og 10 l/kg ved total afgivelse og udtrykt direkte i mg/l ved C_0 (det første eluat fra en perkulationsprøve ved $F/F = 0,1$ l/kg). Granuløst affald omfatter alt affald, som ikke er i blokke. Medlemsstaterne afgør selv, hvilke af prøvemethoderne og de tilsvarende grænseværdier i tabellen der skal anvendes.

Bestanddele	$F/F = 2$ l/kg	$F/F = 10$ l/kg	C_0 (perkulationsprøve)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
As	6	25	3
Ba	100	300	60
Cd	3	5	1,7
Cr total	25	70	15
Cu	50	100	60
Hg	0,5	2	0,3
Mo	20	30	10
Ni	20	40	12
Pb	25	50	15

Bestanddele	F/F = 2 l/kg	F/F = 10 l/kg	C ₀ (perkolationsprøve)
	mg/kg tørstof	mg/kg tørstof	mg/l
Sb	2	5	1
Se	4	7	3
Zn	90	200	60
Klorid	17 000	25 000	15 000
Fluorid	200	500	120
Sulfat	25 000	50 000	17 000
DOC (*)	480	1 000	320
TDS (**)	70 000	100 000	—

(*) Hvis affaldet ikke ved egen pH-værdi opfylder DOC-værdierne, kan det som alternativ prøves ved F/F = 1 l/kg og en pH-værdi på 7,5-8,0. Affaldet anses for at opfylde modtagelseskriterierne for DOC, hvis resultatet af denne prøve ikke er over 1 000 mg/kg. (Der findes en foreløbig metode, som bygger på prEN 14429).

(**) TDS-værdierne kan benyttes som alternativ til værdierne for sulfat og klorid.

Medlemsstaterne opstiller kriterier for affald i blokke for at opnå samme miljøbeskyttelse, som de her fastsatte grænseværdier giver.

2.4.2. Andre kriterier

Foruden grænseværdierne for udvaskning i punkt 2.4.1 skal farligt affald opfylde følgende kriterier:

Parameter	Værdier
LOI Glødetab (*)	10 %
TOC (*)	6 % (**)
ANC	skal vurderes

(*) Enten LOI eller TOC skal benyttes.

(**) Opnås denne værdi ikke, kan de kompetente myndigheder tillade en højere grænseværdi, forudsat at der opnås en værdi for DOC på 1 000 mg/kg ved F/F = 10 l/kg, enten ved materialets egen pH eller en pH-værdi på 7,5-8,0.

2.5. Kriterier for underjordisk opbevaring

For at affald kan anbringes i underjordiske opbevaringsanlæg, skal der foretages en lokalitetsbestemt sikkerhedsvurdering som den, der beskrives i bilag A til dette dokument. Affaldet kan kun modtages, hvis den lokalitetsbestemte sikkerhedsvurdering tillader det.

I underjordiske opbevaringsanlæg til inert affald kan der kun modtages affald, som opfylder kriterierne i afsnit 2.1.

I underjordiske opbevaringsanlæg til ufarligt affald kan der kun modtages affald, som opfylder kriterierne i afsnit 2.2 eller afsnit 2.3.

I underjordiske opbevaringsanlæg til farligt affald kan affaldet kun modtages, hvis den lokalitetsbestemte sikkerhedsvurdering tillader det. I så fald gælder kriterierne i punkt 2.4 ikke. Affaldet skal imidlertid underkastes modtagelsesproceduren i afsnit 1.

3. PRØVEUDTAGNINGS- OG PRØVEMETODER

Prøveudtagning og prøvning med henblik på grundlæggende karakteristik og overensstemmelsestestning foretages af uafhængige, kvalificerede personer og institutioner. Laboratorier skal kunne godtgøre, at de har erfaring med prøvning og analyse af affald og er i besiddelse af et effektivt kvalitetssikringssystem.

Medlemsstaterne vil kunne beslutte, at

- 1) prøveudtagningen kan foretages af affaldsproducenter eller -operatører, forudsat at tilstrækkelig overvågning foretaget af uafhængige, kvalificerede personer eller institutioner sikrer, at målene i denne beslutning nås
- 2) prøvningen af affald vil kunne udføres af affaldsproducenter eller -operatører, hvis de har udarbejdet et hensigtsmæssigt kvalitetssikringssystem omfattende regelmæssig uafhængig kontrol.

Indtil der foreligger en CEN-standard som officiel EN, kan medlemsstaterne benytte enten nationale standarder eller procedurer eller den foreslåede CEN-standard, når den har fået prEN-status.

Der benyttes følgende metoder:

Prøveudtagning

Til prøveudtagning af affald — med henblik på den grundlæggende karakteristik og på overensstemmelsestestning og kontrol på stedet — udarbejdes en prøveudtagningsplan i overensstemmelse med del 1 i den prøveudtagningsstandard, CEN er i færd med at udarbejde.

Affaldets generelle egenskaber

EN 13137	Bestemmelse af TOC i vand, slam og sedimenter
PrEN 14346	Beregning af tørstof ved bestemmelse af tørstof eller vandindhold

Udvaskningsprøver

PrEN 14405	Prøvning af udvaskningsegenskaber — Up-flow nedsivningsprøve (Up-flow nedsivningsprøve med henblik på uorganiske bestanddele)
EN 12457/1-4	Stofudvaskning — Overensstemmelsestest til undersøgelse af udvaskning fra granulære affaldsmaterialer og sedimenter
	Del 1: L/S = 2 l/kg, partikelstørrelse < 4 mm
	Del 2: L/S = 10 l/kg, partikelstørrelse < 4 mm
	Del 3: L/S = 2 og 8 l/kg, partikelstørrelse < 4 mm
	Del 4: L/S = 10 l/kg, partikelstørrelse < 10 mm

Oplukning af ubehandlet affald

EN 13657	Oplukning med kongevand for bestemmelse af de herved opløselige grundstoffer (delvis oplukning af fast affald forud for elementæranalyse, således at silikatmatrix forbliver intakt)
EN 13656	Mikrobølgestøttet oplukning med en blanding af flussyre (HF), salpetersyre (HNO ₃) og saltsyre (HCl) til efterfølgende bestemmelse af de herved opløselige stoffer (fuldstændig oplukning af fast affald forud for elementæranalyse)

Analyse

ENV 12506	Kemisk analyse af eluater — pH, As, Ba, Cd, Cl, Co, Cr, CrVI, Cu, Mo, Ni, NO ₂ , Ph, total S, SO ₄ , V og Zn (Analyse af uorganiske bestanddele i fast affald og/eller dets eluat; større og mindre elementer samt sporelementer)
ENV 13370	Analyse af eluat — bestemmelse af ammonium, AOX, ledningsevne, Hg, fenolindeks, TOC, let frigørlig CN, F (analyse af uorganiske bestanddele i fast affald og/eller dets eluat (anioner))
PrEN 14039	Bestemmelse af kulbrinteindholdet i området D10-C40 ved gaskromatografi.

Denne liste vil blive ændret, når der foreligger CEN-standarder.

De metoder, der benyttes til prøver og analyser, hvortil der (endnu) ikke findes CEN-metoder, skal godkendes af de kompetente myndigheder.

Bilag A

SIKKERHEDSVURDERING MED HENBLIK PÅ MODTAGELSE AF AFFALD I UNDERJORDISKE OPBEVARINGSANLÆG

1. SIKKERHEDSMØNSTRET BAG UNDERJORDISK OPBEVARING: ALLE TYPER

1.1. Den geologiske barrieres betydning

Hovedformålet med at slutdeponere affald i underjordiske opbevaringsanlæg er at isolere det fra biosfæren. Affaldet, den geologiske barriere og de underjordiske hulrum, herunder eventuelle konstruktioner, udgør et system, der sammen med alle andre tekniske aspekter skal opfylde de dertil svarende krav.

Kravene i det vandpolitiske rammedirektiv (2000/60/EF) kan kun opfyldes, hvis anlæggets sikkerhed på lang sigt (jf. punkt 1.2.7) godtgøres. Ifølge artikel 11, stk. 3, litra j), i direktiv 2000/60/EF er direkte udledning af forurenende stoffer i grundvandet i almindelighed forbudt. Artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), i direktiv 2000/60/EF pålægger medlemsstaterne at træffe foranstaltninger for at forebygge forringelse af alle grundvandsforekomsters tilstand.

1.2. Lokaltetsbestemt risikovurdering

En risikovurdering kræver bestemmelse af

- risikokilden (i dette tilfælde det deponerede affald)
- recipienterne (i dette tilfælde biosfæren og eventuelt også grundvandet)
- mulighederne for, at stoffer fra affaldet kan trænge ud i biosfæren
- vurdering af virkningerne af stoffer, som kan trænge ud i biosfæren.

Kriterierne for modtagelse til underjordisk opbevaring skal bl.a. bygge på en analyse af den anvendte undergrund, og det skal derfor godtgøres, at ingen af de lokalitetsbestemte betingelser i bilag I i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald (med undtagelse af bilag I, punkt 2, 3, 4 og 5) er relevante.

Kriterierne for modtagelse til underjordisk opbevaring kan kun opstilles under henvisning til de lokale forhold. Det kræver en påvisning af, at de pågældende geologiske lag egner sig til anlæggelse af et depot, dvs. en vurdering af risikoen ved indeslutning under hensyntagen til hele sammenhængen mellem affald, anlagte konstruktioner, underjordiske hulrum og det anvendte undergrundslag.

Lokalitetsbestemt risikovurdering af anlægget skal foretages både før og efter brugen. På grundlag af disse vurderinger kan de nødvendige kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger opstilles, og modtagelseskriterierne udarbejdes.

Der skal udarbejdes en integreret præstationsvurderingsanalyse, som omfatter følgende elementer:

1. en geologisk vurdering
2. en geomekanisk vurdering
3. en hydrogeologisk vurdering
4. en geokemisk vurdering
5. en vurdering af påvirkning af biosfæren
6. en vurdering af brugsfasen
7. en langtidsvurdering
8. en vurdering af påvirkningen fra samtlige overfladeanlæg på stedet.

1.2.1. Geologisk vurdering

En grundig undersøgelse af stedets geologiske forhold eller et indgående kendskab til dem er påkrævet. Det omfatter undersøgelser og analyser af bjergarter, jordbund og topografi. Den geologiske vurdering skal godtgøre, at stedet egner sig til underjordisk opbevaring. Forekomsten af forskydninger eller brud i de omgivende geologiske lag, deres placering og struktur, den hyppighed, hvormed de optræder, og eventuel seismisk aktivitets påvirkning af disse strukturer skal medtages. Alternative anbringelsessteder bør tages i betragtning.

1.2.2. Geomekanisk vurdering

De underjordiske hulrums stabilitet skal påvises ved formålstjenlige undersøgelser og forudberegninger. Det deponerede affald skal indgå i denne vurdering. Processerne skal analyseres og dokumenteres systematisk.

Følgende skal kunne godtgøres:

- 1) at der i, under og efter hulrummenes dannelse hverken kan forventes større ændringer af hulrummene selv eller af jordoverfladen, som kan forringe det underjordiske depots anvendelsesmuligheder eller skabe adgang til biosfæren
- 2) at hulrummets bæreevne er tilstrækkelig stor til at forhindre, at det bryder sammen under brugen
- 3) at det deponerede materiale er tilstrækkelig stabilt til at kunne forliges med den anvendte undergrunds geomekaniske egenskaber.

1.2.3. Hydrogeologisk vurdering

Der kræves en grundig undersøgelse af de hydrauliske egenskaber for at bedømme grundvandets strømningsmønstre i de omgivende lag ud fra oplysninger om undergrundens vandføringsevne, om brud og hydrauliske tryk-linjer.

1.2.4. Geokemisk vurdering

Der kræves en grundig undersøgelse af undergrundens og grundvandets sammensætning for at kunne vurdere den foreliggende grundvandssammensætning og dens mulige udvikling i tidens løb, forekomsten af sprækkedannende lag og deres art samt en kvantitativ mineralogisk beskrivelse af den anvendte undergrund. Det bør vurderes, hvilken indflydelse ustadighed har på det geokemiske system.

1.2.5. Vurdering af påvirkning af biosfæren

Der skal foretages en undersøgelse af den biosfære, der kan blive påvirket af den underjordiske opbevaring. Der skal foretages basislinjeundersøgelser for at bestemme stedets naturlige baggrundsforekomst af relevante stoffer.

1.2.6. Vurdering af brugsfasen

Med henblik på brugsfasen skal analysen påvise følgende:

- 1) de underjordiske hulrums stabilitet som i punkt 1.2.2
- 2) der er ikke er nogen uacceptabel risiko for, at der opstår forbindelse mellem affaldet og biosfæren
- 3) anlæggets brug påvirkes ikke af uacceptable risici.

Når driftssikkerheden skal påvises, skal der foretages en systematisk analyse af anlæggets brug på grundlag af særlige oplysninger om affaldstyperne, anlæggets drift og dets driftsplan. Det skal godtgøres, at affaldet ikke indgår kemiske eller fysiske forbindelser med undergrunden, som kan forringe dens styrke og fasthed og bringe selve depotet i fare. Foruden affald, som er forbudt ifølge artikel 5, stk. 3, i direktiv 1999/31/EF, bør affald, der kan selvantænde under opbevaringen (temperatur, fugtighed), gasholdige produkter, flygtige affaldsstoffer og affald, som skyldes indsamling af uidentificerede blandinger, derfor ikke modtages.

Særlige tilfælde, der kan føre til, at der opstår forbindelse mellem affaldet og biosfæren i brugsfasen, bør påvises. De forskellige typer brugsrisici bør opstilles i særlige kategorier. Deres mulige virkninger bør vurderes. Det bør godtgøres, at der ikke er nogen uacceptabel risiko for, at indeslutningen brydes. Der bør træffes beredskabsforanstaltninger.

1.2.7. Langtidsvurdering

For at målsætningerne for bæredygtig affaldsdeponering kan opfyldes, bør risikovurderingen være langsigtet. Det skal sikres, at der ikke i det lange tidsrum efter brugen af det underjordiske depot opstår adgang til biosfæren.

Det underjordiske opbevaringsstedes barrierer (f.eks. affaldets egenskaber, anlagte konstruktioner, opfyldning og forsegling af skakter og borehuller), den anvendte undergrunds modstandsdygtighed og de omgivende og overliggende geologiske lag bør underkastes en langsigtet kvantitetsvurdering og vurderes ud fra lokalitetsbestemte data eller tilstrækkeligt forsigtige beregninger. De geomekaniske og geohydrologiske forhold som grundvandsstrømninger (jf. punkt 1.2.3 og 1.2.4), barrierernes effektivitet, den naturlige fortynding og det deponerede affalds udvaskning bør tages i betragtning.

Et underjordisk depots sikkerhed på længere sigt bør godtgøres ved hjælp af en sikkerhedsvurdering, der omfatter en beskrivelse af udgangssituationen på et bestemt tidspunkt (f.eks. lukningstidspunktet), fulgt af et scenario, der gør rede for vigtige ændringer, som kan forventes i et geologisk forløb. Endelig bør følgerne af udslip af relevante stoffer fra det underjordiske depot bedømmes med henblik på forskellige scenarier, der afspejler biosfærens, geosfærens og det underjordiske depots mulige udvikling på længere sigt.

Der bør på grund af den begrænsede levetid tages hensyn til beholdere og til beklædning af de underjordiske hulrum, når langtidsrisikoen ved affaldsdeponering skal vurderes.

1.2.8. *Vurdering af påvirkningen fra modtagelsesanlæg på overfladen*

Selv om det affald, der modtages på stedet, er bestemt til underjordisk opbevaring, bliver det aflæsset, prøvet og muligvis også opbevaret på overfladen, før det når sit endelige bestemmelsessted. Modtagelsesanlæggene skal være indrettet og drives sådan, at sundhedsskader og skader på det omgivende miljø undgås. De skal opfylde de samme krav som alle andre affaldsmodtagelsesanlæg.

1.2.9. *Vurdering af andre risici*

For at beskytte arbejdstagerne bør affaldsdeponering kun foregå i underjordiske depoter, som holdes sikkert adskilt fra minedriftsaktiviteter. Affald bør ikke modtages, hvis det indeholder eller kan være årsag til dannelse af farlige stoffer, som er sundhedsskadelige, f.eks. mikroorganismer, der kan fremkalde smitsomme sygdomme.

2. KRITERIER FOR MODTAGELSE TIL UNDERJORDISK OPBEVARING: ALLE TYPER

2.1. **Udelukket affald**

I overensstemmelse med punkt 1.2.1-1.2.8 må affald, der kan undergå uønskede fysiske, kemiske eller biologiske ændringer, efter det er blevet deponeret, ikke anbringes i underjordisk depot. Det omfatter følgende affaldstyper:

- a) Affaldet i artikel 5, stk. 3, i direktiv 1999/31/EF
- b) Affald og affaldsbeholdere, som kan reagere med vand eller med den anvendte undergrund og føre til
 - ændring af volumen
 - dannelse af selvantændelige, giftige eller eksplosive stoffer eller gasser
 - reaktioner, der kan bringe brugssikkerheden og/eller barrierernes integritet i fare.
- c) Affald, som er bionedbrydeligt.
- d) Affald, som har en gennemtrængende lugt.
- e) Affald, der kan danne en blanding af gas og luft, som er giftig eller eksplosiv. Det gælder især affald, der
 - skaber giftige gaskoncentrationer på grund af bestanddelenes deltryk
 - ved mætning i en beholder danner koncentrationer, som er stærkere end 10 % af den koncentration, der svarer til den laveste eksplosionsgrænse.
- f) Affald, hvis stabilitet ikke er tilstrækkelig til at stemme overens med de geomekaniske forhold.
- g) Affald, som kan selvantænde under opbevaringen, gasholdige produkter, flygtige affaldsstoffer og affald, der skyldes indsamling af uidentificerede blandinger.
- h) Affald, som indeholder eller kan frembringe mikroorganismer, der kan fremkalde smitsomme sygdomme (allede medtaget i direktivets artikel 5, stk. 3, litra c), i direktiv 1999/31/EF).

2.2. Lister over affald, der egner sig til underjordisk opbevaring

Inert affald, farligt og ufarligt affald, som ikke er udelukket ifølge punkt 2.1 og 2.2, kan være egnet til underjordisk opbevaring.

Medlemsstaterne kan udarbejde lister over affald, der kan anbringes i underjordiske opbevaringsanlæg i de kategorier, som angives i artikel 4 i direktiv 1999/31/EF.

2.3. Lokalitetsbestemt risikovurdering

Modtagelse af affald på en bestemt lokalitet forudsætter en lokalitetsbestemt risikovurdering.

De lokalitetsbestemte vurderinger, der beskrives i punkt 1.2 for affald, som skal anbringes i et underjordisk depot, skal godtgøre, at muligheden for at isolere affaldet fra biosfæren er acceptabel. Dette kriterium skal opfyldes under opbevaringen.

2.4. Modtagelsesbetingelser

Affald må kun deponeres i underjordiske depoter, som holdes sikkert adskilt fra minedriftsaktiviteter.

Affaldstyper, der kan reagere med hinanden, skal bestemmes og klassificeres i forlidelighedsgrupper; de forskellige forlidelighedsgrupper skal holdes fysisk adskilte under opbevaringen.

3. ANDRE HENSYN: SALTMINER

3.1. Den geologiske barrieres betydning

I sikkerhedsmønsteret for saltminer spiller den undergrund, der omgiver affaldet, en dobbelt rolle:

- Den udgør det undergrundslag, affaldet indeslutes i.
- Sammen med de over- og underliggende uigennemtrængelige geologiske lag (f.eks. anhydrit) udgør den en geologisk barriere, der skal forhindre grundvand i at trænge ind i depotet og i givet fald effektivt forhindre væsker eller gasser i at trænge ud af det. Hvis denne geologiske barriere er gennembrudt af skakter og borehuller, skal de forsejles under anlæggets brug for at sikre det mod indtrængen af vand, og de skal lukkes hermetisk, når det underjordiske anlæg tages ud af brug. Hvis mineraludvindingen fortsætter i længere tid end affaldsdeponeringen, skal deponeringsområdet, når depotet ikke længere bruges, forsejles med en vandtæt dæmning, der anlægges efter det beregnede vandtryk, som svarer til dybden, så vand, der siver ind i den stadig aktive mine, ikke kan trænge ind i deponeringsområdet.
- I saltminer anses saltet for at give total indeslutning. Affaldet kommer kun i kontakt med biosfæren ved et uheld eller ved geologiske foreteelser som bevægelse i jordskorpen eller erosion (f.eks. ved en stigning af havoverfladen). Det er ikke sandsynligt, at affaldet ændrer sig under opbevaringen, men følgerne af sådanne svigtscenarier må tages i betragtning.

3.2. Langtidsvurdering

Påvisning af langtidssikkerheden ved underjordisk opbevaring i en saltforekomst går i første række ud på at beskrive saltlaget som barriere. Saltforekomster opfylder kravene ved at være uigennemtrængelige for gasser og væsker, ved at kunne omslutte affaldet i kraft af saltets medvirken og indeslutte det helt ved omdannelsesprocessens afslutning.

Saltlagets medvirken modstrider således ikke kravene om stabile hulrum i brugsfasen. Stabiliteten er vigtig af hensyn til sikkerheden under brugen og for at bevare den geologiske barrieres integritet i ubegrænset tid, så biosfæren stadig er beskyttet. Affaldet skal være permanent isoleret fra biosfæren. Behersket nedsynkning af de overliggende lag eller andre fejl, som opstår over længere tid, kan kun accepteres, hvis det kan påvises, at der kun sker brudfri ændringer, at den geologiske barrieres integritet bevares, og at der ikke opstår passager, hvorigennem vand kan komme i berøring med affaldet, eller affald eller affaldsbestanddele kan trænge ud i biosfæren.

4. ANDRE HENSYN: KLIPPEGRUND

Ved opbevaring i grundfjeldet forstås her underjordisk opbevaring i flere hundrede meters dybde, hvor undergrunden består af forskellige vulkanske bjergarter, f.eks. granit og gneis, men også kan indeholde sedimentter som f.eks. kalk- og sandsten.

4.1. Sikkerhedsmønster

Opbevaring i undergrunden er en anvendelig udvej for at undgå at lægge ansvaret for affaldet over på fremtidige generationer, da depotet skal anlægges, så det er passivt og ikke kræver vedligeholdelse. Desuden bør anlægget ikke hindre genvinding af affaldet eller muligheden for at foretage fremtidige forbedringer. Det skal også kunne sikre, at negative miljøpåvirkninger eller følgerne af de nuværende generationers aktiviteter ikke giver fremtidige generationer problemer.

Hovedtanken i sikkerhedsmønsteret for underjordisk affaldsopbevaring er at isolere affaldet fra biosfæren og ad naturlig vej fortynde udsivningen af forurenende stoffer fra affaldet. For bestemte typer farlige stoffer og farligt affalds vedkommende har det vist sig nødvendigt at beskytte samfundet og miljøet mod at blive udsat for det i langvarige tidsrum. Et langvarigt tidsrum spænder over flere tusinde år. En sådan beskyttelse kan opnås ved oplagring i grundfjeldet. Et affaldsdepot i grundfjeldet kan anbringes enten i en tidligere mine, hvor minedriften er ophørt, eller være et nyt opbevaringsanlæg.

Ved opbevaring i grundfjeldet er total indeslutning ikke mulig. Det underjordiske depot skal i dette tilfælde anlægges, så den naturlige fortynding, der sker i de omgivende lag, svækker de forurenende stoffers virkning i en sådan grad, at de ikke får uafvendelige negative følger for miljøet. Det betyder, at omgivelsernes evne til at fortynde og nedbryde forurenende stoffer er bestemmende for, om udslip fra et sådant anlæg kan accepteres.

Kravene i EU's vandpolitiske rammedirektiv (2000/60/EF) kan kun opfyldes, hvis anlæggets sikkerhed på langt sigt godtgøres (jf. punkt 1.2.7). Et deponeringsanlæg i grundfjeldet skal vurderes som et helt system, hvor der tages hensyn til samvirket mellem systemets forskellige dele. Et depot i grundfjeldet ligger dybt under grundvandspejlet. Direktivets artikel 11, stk. 3, litra j), indeholder et almindeligt forbud mod direkte udledning af forurenende stoffer i grundvandet. Direktivets artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), pålægger medlemsstaterne at træffe foranstaltninger for at forebygge forringelse af alle grundvandsforekomsters tilstand. Når det gælder depoter i grundfjeldet, er dette krav opfyldt i og med, at udledninger af farlige stoffer fra depotet hverken når biosfæren eller ikke de øverste dele af grundvandssystemet, som er tilgængelige for den, i et omfang eller i koncentrationer, der får skadelige virkninger. Derfor skal vandstrømningerne til og i biosfæres vurderes. Virkningerne af ændringer på det geohydrauliske system skal bedømmes.

Der kan ved opbevaring i grundfjeldet opstå gasarter på grund af den langvarige nedbrydning af affald, emballagematerialer og konstruktioner. Det skal derfor tages i betragtning ved anlæggelse af opbevaringsfaciliteter i grundfjeldet.

Bilag B

OVERSIGT OVER MULIGHEDERNE FOR AFFALDSDEPONERING EFTER DIREKTIV 1999/31/EF

Indledning

Figur 1 giver en oversigt over mulighederne for affaldsdeponering i henhold til direktiv 1999/31/EF om deponering af affald samt nogle eksempler på underinddeling af affaldsdeponeringsanlæggenes hovedkategorier. Udgangspunktet (øverst i venstre hjørne) er affald, som bør anbringes på deponeringsanlæg. Ifølge artikel 6, litra a), i nævnte direktiv skal de fleste affaldstyper underkastes behandling inden deponeringen. Definitionen af »behandling« er i almindelighed ret bred og overlades i vid udstrækning til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Det antages, at affaldet ikke hører til nogen af de typer, der nævnes i direktivets artikel 5, stk. 3.

Deponering af inert affald

Det første spørgsmål kan være, om affaldet skal klassificeres som farligt eller ikke. Hvis affaldet ikke er farligt (ifølge direktivet om farligt affald (91/689/EF) og den gældende affaldsliste), kan det næste spørgsmål være, om affaldet er inert eller ikke. Hvis affaldet opfylder kriterierne for affald, der skal deponeres på et anlæg til inert affald (kategori A, se figur 1 og tabel 1), kan det anbringes på et deponeringsanlæg til inert affald.

Inert affald kan som alternativ anbringes på et deponeringsanlæg til ufarligt affald, forudsat det opfylder de relevante kriterier (hvad det i almindelighed skulle gøre).

Deponeringsanlæg til ufarligt affald med underkategorier

Hvis affaldet hverken er farligt eller inert, må det være ufarligt og skal anbringes på et deponeringsanlæg til ufarligt affald. Medlemsstaterne kan opstille underkategorier for deponeringsanlæg til ufarligt affald efter deres egne affaldsforvaltningsstrategier, så længe kravene i direktiv 1999/31/EF opfyldes. Figur 1 viser de tre vigtigste underkategorier for deponeringsanlæg til ufarligt affald: deponeringsanlæg til uorganisk affald med ringe indhold af organiske/bionedbrydelige stoffer (B1), deponeringsanlæg til organisk affald (B2) og deponeringsanlæg til blandet ufarligt affald med betydeligt indhold af både organiske/bionedbrydelige og uorganiske stoffer. Kategori B1-anlæg kan yderligere inddeles i anlæg til affald, der ikke opfylder kriterierne i punkt 2.2.2 for uorganisk, ufarligt affald, der kan anbringes sammen med stabilt, ureaktivt affald (B1a), og anlæg for affald, der opfylder disse kriterier (B1b). Kategori B2-anlæg kan f.eks. underinddeles i bioreaktor-anlæg og anlæg til mindre reaktivt, biologisk behandlet affald. Nogle medlemsstater kan ønske at inddele deponeringsanlæg til ufarligt affald yderligere, og specialanlæg og anlæg til fastformigt affald/affaldsblokke kan anbringes i hver underkategori (jf. fodnoten under tabel 1). Medlemsstaterne kan opstille nationale modtagelseskriterier for at sikre en hensigtsmæssig fordeling af ufarligt affald på deponeringsanlæggene til ufarligt affald i de forskellige underkategorier. Hvis der ikke er noget ønske om at underinddele deponeringsanlæggene til ufarligt affald, kan alt ufarligt affald (naturligvis under hensyntagen til artikel 3 og 5 i direktiv 1999/31/EF) anbringes på deponeringsanlæg til blandet, ufarligt affald (kategori B3).

Deponering af stabilt, ureaktivt farligt affald på deponeringsanlæg til ufarligt affald

Selv om affaldet er farligt (ifølge direktiv 91/689/EF og den gældende affaldsliste), kan det ved behandling være bragt til at opfylde kriterierne for deponering af stabilt, ureaktivt farligt affald på deponeringsanlæg til ufarligt affald, hvor det anbringes i depoter til uorganisk affald med ringe organisk/bionedbrydeligt indhold, som opfylder kriterierne i punkt 2.2.2 (kategori B1b). Affaldet kan være granuløst (gjort kemiske stabilt) eller fastformigt affald/affaldsblokke.

Deponering af farligt affald

Hvis det farlige affald ikke opfylder kriterierne for anbringelse på et deponeringsanlæg i kategori B1b eller i et depot til ufarligt affald, kan det næste spørgsmål være, om det opfylder kriterierne for modtagelse på et deponeringsanlæg til farligt affald (kategori C). Hvis kriterierne opfyldes, kan affaldet anbringes på et deponeringsanlæg til farligt affald.

Hvis kriterierne for modtagelse på et deponeringsanlæg til farligt affald ikke opfyldes, kan affaldet underkastes yderligere behandling og prøves igen efter de samme kriterier, indtil de opfyldes.

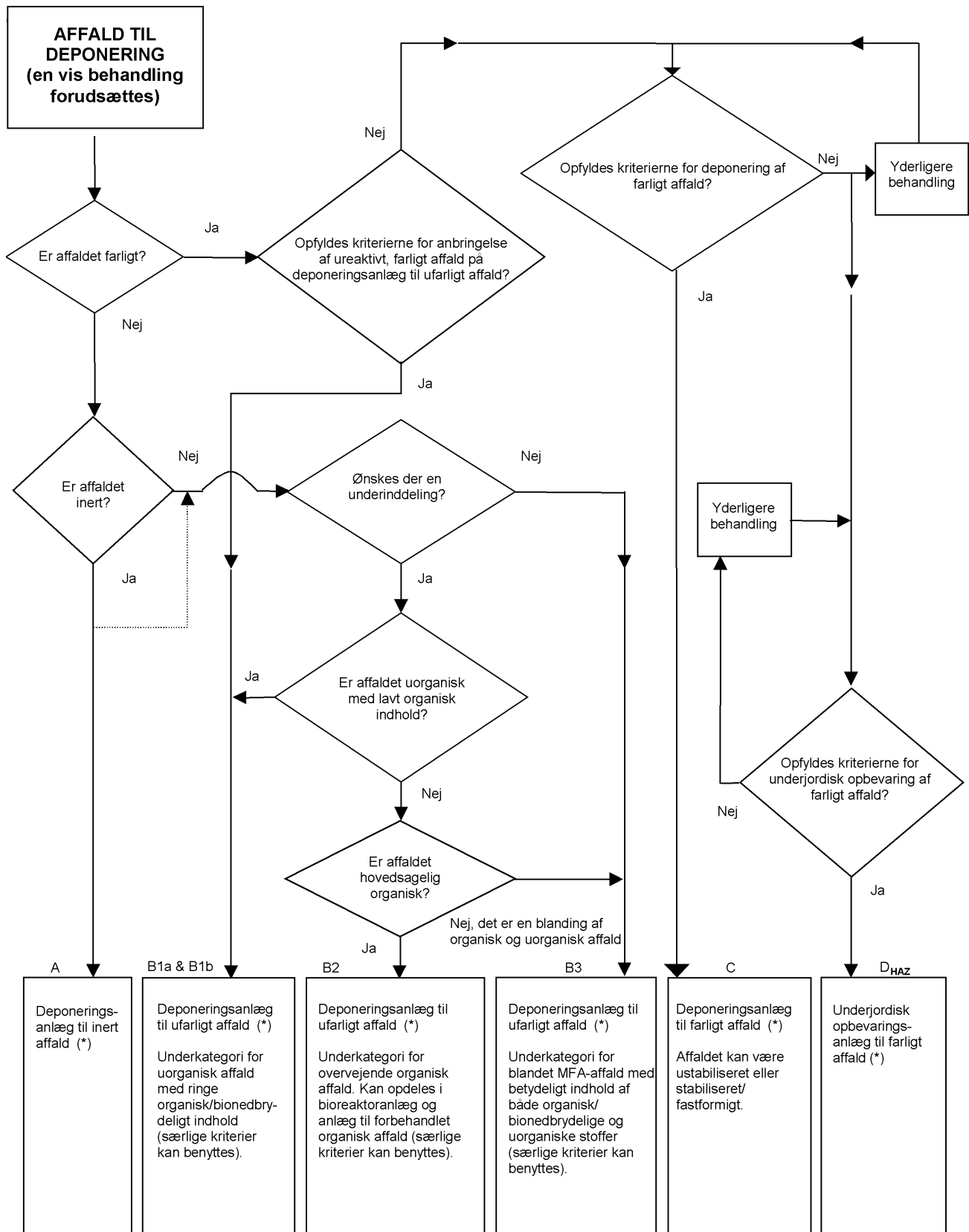
Underjordisk opbevaring

Affaldet kan som alternativ prøves efter kriterierne for underjordisk opbevaring. Hvis kriterierne opfyldes, kan affaldet anbringes på et underjordisk deponeringsanlæg til farligt affald (kategori D_{HAZ}). Hvis kriterierne for underjordisk opbevaring ikke opfyldes, kan affaldet underkastes yderligere behandling og prøves igen.

Selv om underjordisk opbevaring sandsynligvis vil være forbeholdt bestemte typer farligt affald, kan denne underkategori i princippet også benyttes til inert affald (kategori D_{INERT}) og ufarligt affald (kategori $D_{\text{NON-HAZ}}$).

Figur 1

Diagram over mulighederne for affaldsdeponering ifølge direktiv 1999/31/EF om deponering af affald

(*) I princippet kan inert og ufarligt affald også opbevares underjordisk.

Tabel 1

Oversigt over deponeringsanlæggenes kategorier med eksempler på underkategorier

Deponeringsanlægskategori	De vigtigste underkategorier (underjordiske opbevaringsanlæg, specialanlæg og anlæg til fastformigt affald/affaldsblokke (*) affald er mulige i alle deponeringsanlægskategorier)	ID	Modtagelseskriterier
Deponeringsanlæg til inert affald	Deponeringsanlæg, som modtager inert affald	A	Kriterier for udvaskning og for indhold af organiske bestanddele er fastsat på EU-plan (punkt 2.1.2) Kriterier for indhold af uorganiske bestanddele kan fastsættes af MS
Deponeringsanlæg til ufarligt affald	Deponeringsanlæg til uorganisk ufarligt affald med ringe indhold af organiske/bionedbrydelige stoffer, hvor affaldet ikke opfylder kriterierne i punkt 2.2.2 for uorganisk, ufarligt affald, som kan deponeres sammen med stabilt, ureaktivt farligt affald	B1a	Kriterier for udvaskning og samlet indhold er ikke fastsat på EU-plan
	Deponeringsanlæg til uorganisk, ufarligt affald med ringe indhold af uorganiske/bionedbrydelige stoffer	B1b	Kriterier for udvaskning, indhold af organiske stoffer (TOC) og andre egenskaber er fastsat på EU-plan og er fælles for granuløst, ufarligt affald og for stabilt, ureaktivt farligt affald (punkt 2.2). Yderligere stabilitetskriterier for den sidste type fastsættes af MS. Kriterierne for affald i blokke skal fastsættes af MS.
	Deponeringsanlæg til organisk, ufarligt affald	B2	Kriterier for udvaskning og samlet indhold er ikke fastsat på EU-plan
	Deponeringsanlæg til blandet ufarligt affald med betydeligt indhold af både organiske/bionedbrydelige stoffer og uorganiske stoffer	B3	Kriterier for udvaskning og samlet indhold er ikke fastsat på EU-plan
Deponeringsanlæg til farligt affald	Overfladedeponeringsanlæg til farligt affald	C	Kriterier for udvaskning for granuløst farligt affald og samlet indhold af bestemte bestanddele er fastsat på EU-plan (punkt 2.4). Kriterier for affald i blokke skal fastsættes af MS. Yderligere kriterier for indhold af forurenende stoffer kan fastsættes af MS.
	Underjordiske opbevaringsanlæg	D _{HAZ}	Særlige krav på EU-plan er opført i bilag A.

(*) Underkategorier for affald i blokke er kun relevante for B1, C og D_{HAZ} og muligvis for A.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. januar 2003

om ikke at imødekomme en anmodning om en undtagelse fra Rådets afgørelse 2001/822/EF, hvad angår oprindelsesreglerne for sukker fra De Nederlandske Antiller

(meddelt under nummer K(2002) 5501)

(2003/34/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 37 i bilag III, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag III til afgørelse 2001/822/EF vedrører definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoderne for administrativt samarbejde. Artikel 37, stk. 1, i bilaget fastsætter, at der kan vedtages undtagelser fra oprindelsesreglerne, når udviklingen af bestående industrier eller oprettelsen af nye industrier i et land eller territorium berettiger hertil, medens artikel 37, stk. 4, fastsætter, at det i hvert enkelt tilfælde skal undersøges, om ikke reglerne om kumulativ oprindelse kan løse problemet.
- (2) Den 20. februar 2002 anmodede Nederlandene om en undtagelse fra oprindelsesreglen vedrørende en årlig mængde ikke-AVS-sukker på 3 000 tons, som indføres i De Nederlandske Antiller fra Colombia med henblik på forarbejdning og efterfølgende udførsel til Fællesskabet over en periode på fem år, og som forventes at få en positiv indvirkning på udviklingen af den bestående industri. Nederlandene anmodede om, at denne undtagelse blev gjort gældende inden for den årlige mængde på 28 000 tons, for hvilken der anvendes AVS/EF-OLT-oprindelseskumulation i henhold til artikel 6, stk. 4, i bilag III til afgørelse 2001/822/EF.
- (3) Den 13. maj 2002 trak Nederlandene anmodningen tilbage i afventning af resultatet af en yderligere undersøgelse af mulighederne for at levere AVS-sukker til den pågældende producent.
- (4) Den 4. oktober 2002 indgav Nederlandene yderligere oplysninger, ifølge hvilke sukkerproducenterne i fem forskellige AVS-stater i maj og juni 2002 havde afvist at

levere det anmodede sukker til den pågældende producent, mens en sukkerproducent i Guyana gerne ville levere den anmodede mængde og kvalitet, men til en pris (450 USD/ton fob Georgetown), der var betydeligt højere end prisen på det colombianske sukker (275 USD/ton franko købers lager). Nederlandene anmodede om, at anmodningen om en undtagelse fra oprindelsesreglerne blev taget op til fornyet overvejelse, navnlig på basis af disse oplysninger.

- (5) Nederlandene anfører navnlig, at udgifterne til arbejdskraft og generalomkostninger i Antillerne udgør 1 095 570 EUR pr. 3 000 tons af det færdige produkt, som har en værdi af 3 241 200 EUR.
- (6) Det fremgår af disse oplysninger, at værditilvæksten ved transaktionen, jf. artikel 1, litra i), overstiger 45 % af prisen på det færdige produkt af fabrik, hvad angår sukker fra både Colombia og Guyana.
- (7) Ifølge de oplysninger, som Nederlandene indgav i anmodningen af 20. februar 2002, blev producenten tildelt en importlicens for en mængde på 6 222 tons inden for rammerne af det årlige kontingent på 28 000 tons for 2002. Den ansøgning, som producenten indgav for 2002 i henhold til artikel 6 i Kommissionens forordning (EF) nr. 192/2002 ⁽²⁾, vedrørte således en mængde på 10 000 tons. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 192/2002 skulle producenten indgive sin ansøgning for 2002 til de nationale myndigheder inden for de første ti arbejdsdage af februar det pågældende år. Den pågældende producent indgav sin ansøgning om en importlicens, inden Nederlandene indgav den oprindelige anmodning om en undtagelse fra oprindelsesreglerne. Da den pågældende producent indgav sin ansøgning om en importlicens, kunne han ikke gå ud fra, at undtagelsen fra oprindelsesreglerne ville blive indrømmet, og han løb derfor en risiko med hensyn til, hvorvidt de pågældende certifikater ville kunne anvendes, med deraf følgende risiko for at miste sikkerhedsbeløbet.

⁽¹⁾ EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 55.

- (8) På baggrund af disse oplysninger er den undtagelse, der anmodes om, ikke berettiget i henseende til artikel 37, stk. 1, i bilag III. Det fremgår af de indgivne oplysninger, at reglerne for oprindelseskumulation kan være en løsning på problemet. Der er navnlig ikke indgivet nogen oplysninger om, at transaktionen med sukker fra Guyana ville være så uøkonomisk, at producenten ville være nødt til at indstille sin virksomhed. Da værditilvæksten ved transaktionen, hvad angår sukker fra både Colombia og Guyana, overstiger 45 % af prisen på det færdige produkt af fabrik, finder artikel 37, stk. 7, desuden ikke anvendelse.

- (9) De foranstaltninger, der er fastsat i denne beslutning, er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den anmodning, som Nederlandene oprindeligt indgav den 20. februar 2002, og som blev suppleret den 4. oktober 2002, om en undtagelse fra afgørelse 2001/822/EF, hvad angår oprindelsesreglerne for sukker fra De Nederlandske Antiller, imødekommes ikke.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 2003.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. januar 2003

om principiel anerkendelse af, at dossiererne for detaljeret gennemgang med henblik på eventuel optagelse af benalaxyl-M, benthialicarb, 1-methylcyclopropen, prothioconazol og fluoxastrobin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler er fuldstændige

(meddelt under nummer K(2002) 5575)

(EØS-relevant tekst)

(2003/35/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2002/81/EF⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge direktiv 91/414/EØF skal der udarbejdes en EF-liste over aktive stoffer, der må blandes i plantebeskyttelsesmidler.
- (2) Isagro, Italien, indgav et dossier om det aktive stof benalaxyl-M til de portugisiske myndigheder den 22. februar 2002 med en ansøgning om at få stoffet optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Kumiai Chemicals Industry Co. Ltd indgav et dossier for det aktive stof benthialicarb til de belgiske myndigheder den 19. april 2002. Rohm and Haas indgav et dossier for det aktive stof 1-methylcyclopropen til de britiske myndigheder den 28. februar 2002. Bayer Crop Science indgav et dossier for det aktive stof prothioconazol til de britiske myndigheder den 25. marts 2002. Bayer Crop Science indgav et dossier for det aktive stof fluoxastrobin til de britiske myndigheder den 25. marts 2002.
- (3) De portugisiske, de belgiske og de britiske myndigheder har over for Kommissionen tilkendegivet, at dossiererne for de pågældende aktive stoffer efter den indledende undersøgelse synes at opfylde kravene til data og oplysninger i bilag II til direktiv 91/414/EØF. De indgivne dossierer synes også at opfylde kravene til data og oplysninger i bilag III til direktiv 91/414/EØF med hensyn til ét plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder det pågældende aktive stof. De respektive ansøgere sendte derefter i medfør af artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF dossiererne til Kommissionen og de andre medlemsstater, og dossiererne blev forelagt for Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed.

- (4) Der bør ved denne beslutning gives en officiel EF-bekræftelse af, at dossiererne anses for i princippet at opfylde kravene til data og oplysninger i bilag II og for mindst ét plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder det pågældende aktive stof, kravene i bilag III til direktiv 91/414/EØF.
- (5) Denne beslutning bør ikke være til hinder for, at Kommissionens kan anmode ansøgeren om at fremlægge yderligere data eller oplysninger for den medlemsstat, der er udpeget som rapporterende medlemsstat for et givet stof, for at få afklaret visse punkter i dossieret.
- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De dossierer om aktive stoffer som omhandlet i bilaget til denne beslutning, der er forelagt for Kommissionen og medlemsstaterne for at få de pågældende stoffer optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, opfylder i princippet de krav til data og oplysninger, der er fastsat i bilag II til direktiv 91/414/EØF.

Dossiererne opfylder også kravene til data og oplysninger i bilag III til direktiv 91/414/EØF med hensyn til ét plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder det aktive stof, under hensyntagen til de foreslåede anvendelser.

Artikel 2

De rapporterende medlemsstater fortsætter den detaljerede gennemgang af de pågældende dossierer og rapporterer konklusionerne af deres gennemgang sammen med eventuelle henstillinger om, hvorvidt det pågældende aktive stof skal optages i bilag I til direktiv 91/414/EØF eller ej, og eventuelle betingelser herfor til Kommissionen så hurtigt som muligt og senest et år efter datoen for offentliggørelsen af denne beslutning i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 276 af 12.10.2002, s. 28.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 2003.

På Kommissionens vegne
David BYRNE
Medlem af Kommissionen

*BILAG***Aktive stoffer, der er omfattet af denne beslutning**

Nr.	Fællesnavn, CIPAC-identifikationsnummer	Ansøger	Dato for ansøgning	Rapporterende medlemsstat
1	Benalaxyl-M Ikke tildelt nr.	Isagro, Italien	22.2.2002	PT
2	Benthiavalicarb CIPAC-nr. 744	Kumiai Chemicals Industry Co. Ltd	19.4.2002	BE
3	1-methylcyclopropen Ikke tildelt nr.	Rohm and Haas	28.2.2002	UK
4	Prothioconazol CIPAC-nr. 745	Bayer AG	25.3.2002	UK
5	Fluoxastrobin CIPAC-nr. 746	Bayer AG	25.3.2002	UK